

Μαριμαγιά

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΠΡΟΚΟΝΝΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ: ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1952
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1953
ΧΡΟΝΟΣ 7ος ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 78/79

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΩΤ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Φραγκλίνου Ρουζβέλτ 41 Αθήναι
Τηλέφωνα: 20.088 - 43.579 - 53.711

ΤΟ ΦΕΓΓΟΒΟΛΗΜΑ ΤΗΣ ΦΑΤΝΗΣ

Ένα ψυχρό σπήλαιο έφιλοξένησε στη γέννησί του τον Υιόν της Παρθένου, λίγα φτωχικά ρούχα έσπαργάνωσαν το πανάχμαντο βρεφικό του σώμα, άκακα ζώα άκουσαν για πρώτη φορά τους γλυκούς κλανθμηρισμούς του, φτωχοί κι άσημαντοι τσοπάνηδες ήσαν οι πρώτοι προσκυνηταί του. Δέν άντήχησαν βασιλικές σάλπιγγες στη γέννησί του, δέν επανηγύρισαν ούτε ο Ηρώδης, ούτε της Ρώμης τα άνάκτορα, ούτε λαοί και στρατοί, με κρότους και ζητωκραυγές τον έρχομό του. Μα άν τα μέγαλα και τ' άνάκτορα της γής ζμειναν κλειστά στο βρέφος της φάτνης, οι ούρανοι άνοιξαν διάπλατοι τις αϊθέριες πόλες τους κι άφησαν να περάσουν και να πετάξουν προς αυτό οι στρατιές των άγγέλων, κι εκεί που δέν άντήχησαν σάλπιγγες φθαρτές, άρπες χειρουβικές ύμνολόγησαν κι άγγελικές χορείες έψαλαν το «Δόξα έν ύψίτοις». Κι εκεί που κανένας αύλικός δέν έκήρυξεν εις τα πλήθη τη γέννησι του πρίγκηπος, άπεσταλμένος των ούρανών πετϊ να φέρη το χαρμόσυνο μήνυμα: «Έτέχθη ύμίν σήμερα Σωτήρ».

Κάθε εποχή και κάθε φυλή έχει να δώσει τους πιστούς του. Κάθε γλώσσα και κάθε λαός έχει να παρομοιάση ύμνους του μεγαλείου του και της θείας του δόξης. Ποιός θα μέρηση τις μυριάδες που

άφωσιώθηκαν σ' αυτό, που έχυσαν το αίμα τους γι' αυτό; Έγινεν ο κυβερνήτης κι ο βασιλιάς άνυπολογίστων μυριάδων ψυχών. Το βρέφος το άδύνατο και το φτωχό ύψώθηκε πιο πάνω άπ' τα στέμματα των αυτοκρατόρων, πιο πάνω άπ' τους μεγάλους και τους σοφούς του κόσμου. Τους ταινούς βοσκούς τους Βηθλεεμίτες, που το προσκύνησαν, πρώτοι, διαδέχτηκαν κατόπιν έκατομμύρια λατρευταί, μικροί και τρανοί, άσημοι και δοξασμένοι. Μπροστά στη φωνή του καταθέτει το σκήπτρο το κοσμοκρατορικό ο Μέγ. Κωνσταντίνος. Ακολουθούν οι εύσεβείς αυτοκράτορες του Βυζαντίου, άπ' τον Ίουστινιανό και τον Ηράκλειο, ως τον τελευταίο αυτοκράτορα, τον Κωνσταντίνο τον Παλαιόλογο. Το βρέφος της Βηθλεέμ το προσκυνούν και σοφοί και φιλόσοφοι και επιστήμονες και καλλιτέχνες, έτοιμοι σε κάθε στιγμή να διακηρύξουν τις άνυπολόγιστες ευεργεσίες, που έχάρισε στον κόσμο ο Χριστός.

Κι άλήθεια, έν' άνυπολόγιστο το καλό που έκαμε στην ανθρωπότητα ο Ίησούς. Έύρηκεν έναν κόσμο ειδολωλάτη κι άπιστο σαν ήρθε, έναν κόσμο νεκρό και φθαρμένο, κι έφύσηξε στις φλέβες του καινούργια ζωή. Ωδήγησε τον άνθρωπο προς το φώς της άληθι-

νους θεογνωσίας. Έδωκε στοιχεία δυναμικού πολιτισμού. Κατήγγησε τη δουλεία. Έψωσε τη θέσι της γυναίκας. Έστόλισε με άκτινωτό φωτισμό το παιδί. Άγκάλιασε το όρφανό. Έστέγασε τον άρρωστο. Έσκούπισε δάκρυα. Έβαλσάμωσε βαθειές πληγές. Έδρόσισε τον κόσμο με της αγάπης και της αδελφούνης το πρωτάκουστο κήρυγμα. Έδειξε την αϊγλή της άρετης, την άκτινοβολία της ήθικης, το κάλλος της αγνότητας. Έδειξε και εξακολουθεϊ να δείχνη στην παραπαίουσα ανθρωπότητα τον δρόμο τον μοναδικό της άληθείας, το δρόμο που θα ακολουθήση ο άνθρωπος μια μέρα άφου ξεπεράση την αναπόφευκτη περιπέτεια των πειραματισμών, των άγωνιών και του σκοταδιού του. Γιατι δέν ύπάρχει άνθρωπος στη γή ικανός να σκεφθή έστω και ελάχιστον επί του μυστηρίου της ζωής και του θανάτου, και να μην παραδέχεται ένδομύχως ότι η μοναδική διέξοδος μūs παρέχεται από την αύλη που άνοιξε ο Ίησούς. Γιατι μέσα στην ψυχή μας όταν δέν την τρικυμίζουν τα έφήμερα πάθη, ύψώνεται ώραο και πολυδύναμο το φώς που προτόλαμψε στη φάτνη της Βηθλεέμ. Κι όταν μέσα στις ζωής τό σάλο και τον κατατρογμό τα γόνατα λυγίζουν, δέν έχουμε παρά να ύψώ-

σουμε τα βλέμματα στο δραμα Έκείνου, που για όλους έχει το θείο βάλλασμα της ένκαρδιώσεως. Έυτυχισμένοι όσοι τον δέχτηκαν για λυτρωτή τους. Έυτυχισμένοι όσοι σκύβουν εύλαβικά μπρός στο μνητήριο που κρύβει μέσα τον τό θείο βρέφος και παίρνουν τό

νόμο και τη διδασκαλία του για οδηγό στη ζωή τους. Γι' αυτούς δέν ύπάρχει σκοτάδι. Ο Ίησούς τους κάνει μετόχους της θεότητός του και μεταδίδει στο νου και στις ψυχές τους φώς από τό φεγγόβολημα της φάτνης.

Α. Ι. ΓΚΙΑΔΑΣ

Μιά θαυμάσια χριστουγεννιάτικη ανάδρομή στα νησιά μας

ΟΙ "ΠΑΡΑΣΤΡΑΤΗΜΕΝΟΙ,"

ΜΠΑ, σε καλό τους! Τι είχαν πάθει οι χριστιανοί; άναρωτιόνταν στενόχωρα οι γυναίκες μεταξύ τους, στη γειτονιά. —Μά τί τους ήρθε των εύλογημένων! άπορούσαν στο καπηλειό οι γερασμένοι της ζωής, οι άπόμαχοι της θάλασσας. Μονάχα οι νεαροί μούσκλειναν πονηρά το μάτι, χαμογελώντας ο ένας στον άλλον. Και μολογούσαν πειραχτικά, τάχα σε άπόκριση: —Άλλαξοίσησαν οι θαλασσινοί σας! Ξεχάσαν το Θεό τους... Καί οι γριές κονούσαν με οίχτο το κεφάλι και όλο μουρμούριζαν: —Σά δέν ντρέπονται, μαθές! Σά δέν ντρέπονται... —'Αμ' δά, χάλασε ο κόσμος, θέϊσα Μαριγιά! Φωτιά θα πέση, λέω, να μάς κάψη.

ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ κ. ΚΛΕΑΡΧΟΥ ΣΤ. ΜΙΜΙΚΟΥ

Μά όταν μάς άντίκρουσαν να ξεπροβέλλουμε μπρός τους, άναδούνησαν μονομιάς, άναταράχτηκαν... ή γελαστή, ή τραγουδημένη θάλασσα του Μαρμαρά, τ' άγκάλιαζε όλα στοργικά, να τα ξεκουράση, να τα λικνίση γαλήνα τα πολυκύμαντα, τα περιήφανα πουλιά της δράσης. 'Απάνω άπ' όλα βαθύς, καθάριος ούρανός

άνοιγόταν—Ίδια του Θεού ή άπέραντη καρδιά. Κ' ένας ήλιος περίχυνε σαν εύλογία τη θαλωρή του—χειμώνας ήταν αυτός, μπρέ παιδί μου, για άνοιξιάτικη γιορτή; Και όπως το χιόνι, κρυσταλλωμένο έδω και ήμερες, άντιφέγγιζε στρώτο τ' δνειρό του στη φύση, άκέριο το νησί άσπριζε—φρέσκος, άφράτος κουραμπιές σε γαλανή σουπιέρα. Ήταν συνήθεια να γυρνούν τα καράβια, πάντα, τέτοιον καιρό στο Πασαλιμάνι, έξδν όσα είχαν ναυλωθή μακριά, στην Όντέσσα είτε στη Μαρσίλια. Ήταν, βλέπεις, λαχτάρα των ταξιδευμένων μας να περνούν τις άγιες ήμέρες κοντά στους δικούς τους. Άλήθεις, ήταν πανηγύρι τότες ο έρχομός των πλοίων—λιτανεία τ' άσπρα και κόκκινα πανιά μπαίναν στο λιμάνι, όπου καρτέροϋσαν μάννες και γυναίκες και παιδιά, σειόντας τα μαντήλια του καλωσορισμού τους. Και μονομιάς φούντωνε τότες ή ζωή ξανά στο νησί και ή χαρά έτρεχε στα καλντερίμια πολύβη και σκιρτώντας. Οι παραβοκώρηδες οι άρχοντάδες, μά και οι ναύτες, τα τσούρμα, όλοι φέρναν στα σπία τους τα χίλια καλά, πλούσια τα έλέη του κόπου τους και της κολοτυχίας τους. Μά το πρώτο που κάγαν τότες, εύθύ με τ' άραγμά τους, ήταν να τρέξουν στην έκκλησιά, στον Άγιο Νικόλαο, ν' άνάψουν τη λαμπάδα της εύχαριστίας και να κρεμάσουν της σωτηρίας τα ταξίματά τους. Καί την Κυριακή, την πρώτη μετά το γυρισμό τους, μά και τις άλλες, ώπου να κατευοδοθοϋνε ΒΛΕΠΕ συνέχεια στην ηδ σελίδα

Έρχονταν Χοιστούγεννα. Καί το λιμάνι του νησιού είχε πήξει άπό τα καράβια—κάθε λογής πλεούμενα: τρικάρτα, δικάρτα, βρικια, σκούνες, μπρατσέρες, λατίνα, τρεχαντήρια. Πλούτος και καμάρι και δύναμη του Πασαλιμανιού. 'Αραγμένα όλα ένα γύρο. Στ' άνοιχτά, ασάλευτα τα πελώρια, τα τρανά, άπλωναν τους σκούρους Ίοκους των-στο διάφανα ύγρο ζαφείρι. Καί κατάγιαλο τ' άλλα, τα μικρά, τα παιχιδιάρικα, με το χαριτωμένο σκαρί, με τα χτυπητά χρώματα, ανάδευονταν στα νερά, όλο σκέρτσο και άλαφράδα. Καί ή θάλασσα του ήσυχου κόρφου, ή ήμερη,

ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΠΡΟΚΟΝΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΝΙΚ. ΣΩΤ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΟΥ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΜΠΡΑΞΙΑ
ΘΕΟΦ. ΣΠ. ΘΕΟΦΑΝΙΔΟΥ

Συμφώνως τῷ άρθρῳ 5 § 1 τοῦ Α.Ν. 1092/1938
Τυπογραφεῖον καὶ κατοικία Ἰκαυθόπου Διευθυντοῦ
Δαληγιώφην 154 - Παρισμεῖς

Κοινωνική Ζωή

***** ΤῶΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΚΙΩΝ ΜΑΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ *****

ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

— Έκλεκτοὶ γάμοι :

Με ἐξαιρετικὴ λαμπρότητα κι' ἀνύμεσα σ' ἓνα κύκλο ἐπίσημων καὶ ἐκλεκτῶν καλεσμένων τελέσθησαν τὴν Κυριακὴν 7 Δεκεμβρίου, στὸν πάνσεπτο Πατριαρχικὸ Ναό, οἱ γάμοι τοῦ λαμπροῦ ἐπιστήμονος ἱατροῦ κ. 'Ελευθερίου Δανιηλίδου, Διευθυντοῦ τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ, μετὰ τῆς ἐξαιρέτου δῆνιδος Νίκης Παλάση (κόρης τῆς κ. Θεοπούλας, ἀπὸ τὸ Πραστεῖο), ἱατροῦ ἐπίσης στὰ Νοσοκομεία Βαλουκλῆ.

Τὸν Ἀρραβῶνα εὐλόγησε ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Παμφίλου κ. Γεράσιμος, τὸ δὲ Μυστήριον ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δέρκων κ. Ἰάκωβος.

Ἡ Α. Θ. Παναγιώτης, δεχθεῖσα πρὸ τοῦ μυστηρίου τοὺς νυμφίους, συνεχάρη αὐτοὺς πατρικῶς, ὡς καὶ τοὺς οἰκέτους τῶν. Ἀντιπροσωπεύθη δὲ στὸν Ναὸ ἀπὸ τὸν Πανοσιολ. Μ. Ἀρχιδιάκονου.

ΤΑΚΟΜΑΣ

— Εὐτυχεῖς γάμοι

Στὴς 9 Νοεμβρίου τελέσθησαν στὴν παροικία μας οἱ γάμοι τοῦ λαμπροῦ νέου κ. 'Ελευθερίου Σ. Πολιτάκη, ἐγγονοῦ τοῦ ἀειμνήστου Λαζαρή Πολιτάνη, ἀπὸ τὰ Παλάτια τοῦ Μαρμαρᾶ μετὰ τῆς χαριτωμένης δῆνιδος Τζού Ἐλισον.

Τὸ μυστήριον ἐτέλεσε ὁ ἱερατικὸς προϊστάμενος τῆς Κοινότητός μας κ. Κ. Κουκλάκης, τοὺς δὲ νυμφικούς στεφάνους ἀντίλλαξε ὁ κ. Στρατῆς Π. Τζαϊλάκης.

Μετὰ τὴν στέψη, οἱ προσκεκλημένοι μετέβησαν στὸ «Χουίντχροπ Ὀτέλ», ὅπου παρετέθη πλουσιώτατον γεῦμα με ἐκλεκτὰ ἐδέσματα καὶ ποτὰ. Κατόπιν οἱ νεόνυμφοι ἀνεχώρησαν μετὰ τὸ ἰδιόκτητο αὐτοκίνητό τους γιὰ τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος στὴν Καλιφόρνια.

— Μνημόσυνα :

Στὴς 23 Νοεμβρίου τελέσθησαν στὸν ἱερό ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ (Αμερ.)

— Ἀρραβῶνες :

Ὁ λαμπρὸς νέος κ. Μιχαὴλ Γιαννάκης, ἀγαπητὸς γιὸς τοῦ κ. Θεοδοσίου καὶ τῆς κ. Μαρίας Γιαννάκη ἀπὸ τὸν Μαρμαρᾶ, καὶ ἡ ἐκλεκτὴ Ἑλληνοπούλα, δῆνις Στέλλα Διονυσίου Καπουρέλου ἀπὸ τὸ Τσέστερ Πενσιλβανίας, ἐδώσαν ἄρραβῶνα. Τοὺς μνηστευθέντας καὶ τοὺς γονεῖς συχαίρουμε θερμὰ, εὐχόμενοι ταχεῖαν τὴν στέψιν.

ΑΘΗΝΩΝ

— Θάνατος :

Ἐπέθανε στὴν Καλλιθέα (Ἀθηνῶν) καὶ κηδεύθηκε σεμνοπρεπῶς τὰς 18 Δ)βρίου μετὰ συμμετοχὴ πλῆθους κόσμου ἡ καλὴ συμπατριώτισσα ἀπὸ τὴν Ἀφθὴνη Λαμπρινὴ Ἀθ. Τσοῦρμα. Τὰ τέκνα καὶ λοιποὺς συγγενεῖς θερμὰ συλλυπούμεθα.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

— Γεννήσεις :

Ἡ κ. Ντόμνα Ξενοφ. Κόττη, τὸ γ. Κωνσταντινίδου ἀπὸ τὰ Παλάτια, ἐγέννησε στὴς 4 Νοεμβρίου κοριτσάκι. Στὸς εὐτ'χεις γονεῖς εὐχόμενα νὰ τοὺς ζήσῃ τὸ νεγέννητο.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ

— Θάνατος :

Σὲ ἡλικία 80 περίπου ἐτῶν ἀπέθανε καὶ κηδεύθηκε στὴν Χαλκίδα ὁ Δημήτριος Πατόκης, ἀπὸ τὴν Λαγγάδα τῆς Κυζίκου. Ὁ μεταστάς διετέλεσε ἐπὶ σειράν ἐτῶν κοινοτάρχης τῆς παλαιᾶς Λαγγάδας, τιμώμενος ἀπὸ ὄλους τοὺς συγχωριανούς του.

— Ἀπέθανε καὶ κηδεύθηκε στὴν Χαλκίδα ἡ καλὴ συμπατριώτισσα ἀπὸ τὸν Μαρμαρᾶ Σαντοῦλα Δημ. Μητάφη. Τὸν σύζυγο, τὰ τέκνα καὶ λοιποὺς οἰκέτους τῆς θερμὰ συλλυπούμεθα.

Νέος ἐπιστήμων

Κατόπιν ἐπιτυχῶν ἐξετάσεων ἔλαβε τὸ δίπλωμα τοῦ χημικοῦ ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον, μετὰ τὸν ἐπίζηλον βαθμὸν Ἄριστα, ὁ νεαρὸς συμπατριώτης ἀπὸ τὸ Πραστεῖο κ. Δημ. Π. Στασινάκης, ἀνεψιὸς τῶν ἀφῶν Τσαλαμανιοῦ. Ὁ κ. Στασινάκης διωρίσθη ἀμέσως στὸ Χημεῖο Πρεβέζης, ὅπου καὶ ἀνέλαβε ὑπηρεσίαν.

Τὸν συχαίρουμε θερμὰ καὶ τοῦ εὐχόμεθα καλὴ σταδιοδρομία.

..... Ἐλαβα τὰ φύλλα τῶν «Μαρμαρινῶν Νέων» καὶ σὰς εὐχαριστῶ πάρα πολὺ. Ζὰς στέλνω τὴ συνδρομὴ μου γιὰ τὴν τόσο ὡραία πατριωτικὴ μας ἐφημερίδα, μαζὶ μετὰ τὰ συχαρητήρια μου καὶ τίς εὐχές μου γιὰ τὴν πρόοδό της. Ζὰς χαιρετῶ μεθ' ὑπολήψεως ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΓΡ. ΣΥΡΓΙΑΝΟΣ Γαλλιμῆτης Μόντερεν Καλιφορνίας 15 Ὀκτωβρίου 1952

..... Στὴν ἀγαπημένη μας πατριωτικὴ ἐφημερίδα «Μαρμαρινὰ Νέα» στέλνω τοὺς πειδὲ ἐγκάρδιους χαιρετισμούς μου. Διαβάζοντας τὰ «Μαρμαρινὰ Νέα» ἡ χαρὰ μου εἶναι μεγάλη πού ἔρχομαι σὲ ἐπαφὴ μετὰ ὄλους τοὺς συμπατριώτες, δὲ που κι' ἂν βρίσκονται, καὶ μαθαίνω τὰ νέα τους.

Τὸ ἔργο πού ἐπιτελοῦν τὰ «Μαρμαρινὰ Νέα» εἶναι γιὰ μᾶς τοὺς Μαρμαρινούς τὸ μεγαλύτερο ἀπ' ὅλα τὰ πατριωτικὰ μας ἔργα, γι' αὐτὸ καὶ συχαίρω θερμὰ τὸν ἐκδότη καὶ τοὺς συνεργάτας του.....

ΘΕΟΦΑΝΗΣ Κ. ΒΟΥΤΣΑΣ
Γαλλιμῆτης
Κάτοικος Κορινθοῦ

ΣΥΣΤΗΣΑΤΕ ΘΕΡΜΑ
τὰ «ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ» στοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους σας συμπατριώτας καὶ ἐγγράφατέ τους συνδρομητάς. Τὰ «Μαρμαρινὰ Νέα» εἶναι τὸ μοναδικὸ μέσον συνδέσεως καὶ ἐπαφῆς τῶν ἀπανταχοῦ Μαρμαρινῶν

Παρέστησαν ἐπὶ πλεόν οἱ Σεβ. Μητροπολίται Θεοδωρουπόλεως κ. Λεόντιος καὶ Ἰμβρου καὶ Τενέδου κ. Μελίτων, ὁ Πανοσιολ. Μ. Πρωτοσύγγελος κ. Αἰμιλιανός, ὁ συμπατριώτης Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰωάννης Οἰκονομίδης, Ἡγούμενος Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Κρημοῦ καὶ Ἐξάρχος τοῦ Παναγίου Τάφου στὴν Πόλι, οἱ κ. κ. Γεώργιος Χριστοπούλος Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος, καὶ Γεώργιος Καψαμπέλης, Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος στὴν Πόλι, ἱατροὶ καὶ ἄλλοι ἐπιστήμονες καὶ πλῆθος συγγενῶν καὶ φίλων.

Συμμετέχοντες κι' ἐμεῖς στὴ γενικὴ χαρὰ, εὐχόμεστε στὸ ἐκλεκτὸ ζεῦγος τῶν νεονύμφων βίον ἀνθόσπαρτον, στὴ δὲ συμπατριώτισσά μας μητέρα τῆς νόμφης κ. Θεοπούλαν, νὰ τῆς ζήσουν καὶ νὰ τοὺς χαίρουνται.

408ΗΜΕΡΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Τελούντες τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 25/1/53 καὶ ὄραν 9 π. μ. 408ήμερον μνημόσυνον ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τῶν Ἁγίων Πάντων (Καλλιθέα—Ἀθηνῶν) ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς λατρευτῆς μας μητρός, ἀδελφῆς, θείας καὶ μᾶμης

ΛΑΜΠΡΙΝΗΣ ΑΘ. ΤΣΟΥΡΜΑ
(Ἐξ Ἀφθῆνης τοῦ Μαρμαρᾶ)

πτρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους, τοὺς τιμώντας τὴν μνήμην αὐτῆς, ὅπως προσέλθωσι καὶ ἐνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὑψιστον δεήσεις των.

Ἐν Καλλιθέᾳ τῆς 2 Ἰανουαρίου 1953

- ΤΑ ΤΕΚΝΑ**
Παναγιώτης Τσοῦρμας
'Ελευθέριος Τσοῦρμας
'Ελευθερία Τσοῦρμα
Κρύστα—Νικόλαος Σωτηρίου
Η ΑΔΕΛΦΗ
'Αναστασία Μαστροφώτη
Οἱ Ἐγγονοὶ καὶ λοιποὶ Συγγενεῖς
Οἱ ἐν Ἑλλάδι καὶ Κων)κότει ἀνεψιοὶ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιούμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι ἀναλαμβάνομεν τεχνικὰ ἔργα ἐκ ΜΠΕΤΟΝ ΑΡΜΕ πάσης φύσεως

Ἄπὸ τοὺς πολ. μηχανικοὺς καὶ ἐργολάβους ἀναλαμβάνομεν ΟΙΚΙΕΣ μονοπλῶκ, ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΕΣ, ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ, ΓΕΦΥΡΕΣ κλπ. τὴν ἐξολοτυπία, τὸν αἰδηροῦν ὄπλισμόν καὶ τὸ χύσιμο μπετόν, μετὰ ἐξελίαν ἰδικὴν μας φατούρα, ὡς ὑπεργολαβία.

Πεῖρα εἰκοσιπενταετῆς
Τέχνη ἀνεγνωρισμένης ἰκανότητος
Παραλαβὴ ἀπὸ ἐπιθλέποντα μηχανικὸν
ΘΕΟΦΑΝΗΣ Κ. ΒΟΥΤΣΑΣ & ΥΙΟΙ
ΚΟΡΙΝΘΟΣ
ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ—ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ ΑΡ. 5

Τὰ «ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ» εἶναι ὁ συνδετικὸς κρίκος τῶν ἀπανταχοῦ Μαρμαρινῶν καὶ Κυζικηνῶν. ***** Ἐνιαχύσατέ τα ἐγγραφόμενοι συνδρομηταὶ των.

ΧΡΥ. Β. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ - ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
Διπλωματοῦχος Ἐθνικοῦ Μετσόβ. Πολυτεχνείου
Ὁδὸς Νίκης 13-Καλαμάκι (Π.Φαλήρου). Τηλ. 33.012

ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΗΣΣ ΦΥΣΕΩΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
Μ Ε Λ Ε Τ Η
ΕΠΙΒΛΕΨΙΣ — ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Ν. Γ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ
ΑΘΗΝΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
Φ. Ρουζβέλτ 41 Τηλ. 20.088-26.516
Μέγ. Ἡλ. Σταθμοῦ Τηλέφ. 41.438
ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ
ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ—ΣΚΑΦΩΝ—ΠΟΛΕΜΟΥ
ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΠΛΗΡΩΜΑΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

"Η ΠΡΟΠΟΝΤΙΣ"
ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ: ΠΥΡΟΣ — ΘΑΛΑΣΣΗΣ
ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
Ἐδρα: Ἀθῆναι, Φρ. Ρουζβέλτ 41 • Τηλ. 20-088
Πρακτορεῖα εἰς ὄλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος

ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ
ΗΜΕΠΙΣΗΜΟ ΔΗΜΟΣ. ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΠΡΟΚΟΝΗΤΕΙΑΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
'Εσωτερικῶς: Δοχ. 20.000
'Αγγλίας: Λιρ. 1.12
'Γαλλίας: Φρ. 1.000
'Αμερικῆς: Δολ. 5
Γραφείων καὶ Τραπεζῶν Δοχ. 60.000

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΤΟ ΔΙΠΛΑΣΙΟΝ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ
ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΤΕΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

Λιγὴν πλιθῶρας ὕλης ἢ στήλη μας «Με λίγες γραμμές» ἀναβάλλεται γιὰ τὸ ἐρχόμενο φύλλο.

ΕΥΧΕΣ

Τὸν ἀδελφόν μου κ. Δημήτριον Φ. Τσαρίκον, πού ἐξελέγη Πρόεδρος τοῦ Σωματείου τῶν Μαρμαρινῶν Λός Ἄντζελες «Ἡ Ἀφθὴνη» καὶ τὸν ἀνεψιὸν μου κ. Ἀθανάσιον Τσαρίκον, πού ἐξελέγη Ταμίας τοῦ ἰδίου Σωματείου, συχαίρω θερμὰ καὶ τοὺς εὐχομαι καλὴ πρόοδο καὶ καλὴ χρονιά.

Ἐπίσης συχαίρω τὸν ἀνεψιὸν μου κ. Φώτ. Τσαρίκον γιὰ τὰ νέα του καθήκοντα ὡς μυστικὸς ἀστυνόμος τῆς πόλεως τοῦ Λός Ἄντζελες καὶ τοῦ εὐχομαι γρηγόρα καὶ σὲ ἀνώτερες θέσεις, πρὸς τιμὴν τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς πατρίδος του.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΕΥΘΥΜΙΑΔΟΥ
Κάτοικος Κων)πόλεως

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Τὸς καθυστεροῦντας τὴ συνδρομὴ των συνδρομητῶν μας θερμὰ παρακαλοῦμε νὰ μᾶς τακτοποιήσουν τὸ χρέος των, ἐμβάζοντας τὰ χρήματα ἢ καταθέτοντες αὐτὰ στοὺς κατά τόπους ἀντιπροσώπους μας, γιὰ τὴν ἐφημερίδα μας, μετὰ εὐχαριστίας ἐισπράξεως πού πραγματοποιεῖ δύσκολα καλύπτει τὰ ἐξοδά της.

Η ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΦΘΕΙΣΑ ΣΤΗΝ ΑΡΤΑΚΗ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

Μια επιστολή του κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΤΟΥΡΓΟΥΤΗ τ. Δ/ντού του Κεντρ. Αρρεναγωγείου Χαλκηδόνος

Προς την αξιότιμον Διεύθυνσιν των «Μαρμαρινών Νέων»

Φίλε κ. Διευθυντά,

Δαυμάτων άφορμην από το σημείωμα, το οποίο έγραψατε εις το φύλλον του Σεπτε βρίου διά την κτηματικήν περιουσίαν, την οποίαν άφηκεν ο Μαρμαράς κατά την άνταλλαγήν, σ'ς στέλλω και έγω πιστόν αντίγραφον σημείωμα του πενθερού μου μακαρίτου Νικολάου Γ. Δξανή διά την κτηματικήν περιουσίαν, την οποίαν άφηκεν ή κοινότης 'Αρτάκης.

Ο μακαρίτης πενθερός μου ήτο ο μόνος, ο οποίος ήξευρεν αυτά τα ζητήματα, ως' χρηματίσας Δημογέρον επί 50 έτη εις την 'Αρτάκη.

Ευχαριστώ διά την φιλοξενίαν
X. Ν. ΤΟΥΡΓΟΥΤΗΣ

Ένταύθα, τή 18/11/52

Κτηματική περιουσία

την οποίαν άφηκεν ή Κοινότης 'Αρτάκης

1. Έκκλησία του 'Αγίου Νικολάου της Μητροπόλεως Κυζίκου 1.000 τετρ. πήχων με θόλους και κολόνες «σομακι» με κολονοκέφαλα με μάρμαρα του Μαρμαρά κατειογασμένα 20 πήχ. ύψ. και εις το μέσον με τρούλον 33 πήχ. ύψος	Λίραι Τουρκίας χρυσαί	20.000
2. Παραπλεύρωσ Μητρόπολις λιθόκτιστος 500 τετρ. πήχ.		10.000
3. Παραπλεύρωσ της Μητροπόλεως και της Έκκλησίας προσάλιον περιτοιχισμένον άνω των 4.000 τετρ. πήχ.		1.500
4. Έκκλησία των 'Αγ. Θεοδώρων μετά της περιοχής άνω των 500 τετρ. πήχ.		500
5. Παρεκκλήσιον του 'Αγ. Δημητρίου		100
6. » του Χριστού		100
7. » του 'Αγ. 'Αθανασίου και μαγαζιά		300
8. » της 'Αγ. Παρασκευής		150
9. » του 'Αγ. Δημητρίου έτερον		50
10. » των Ταξιαρχών		100
11. » του 'Αγ. Νικολάου		200
12. » της Ζωοδόχου Πηγής και μαγαζιά		200
13. » του 'Αγ. 'Ιωάννου		200
14. » του 'Αγ. Δημητρίου έτερον		50
15. » του 'Αγ. Νικολάου έτερον		50
16. » της 'Αγ. 'Ελεούσης με άγιασμα και κήπος συκαμηνών της Μεγάλης Παναγίας		250
17. 'Αρρεναγωγείον και παρεκκλήσιον Χριστού Σωτήρος με κήπον 7.000 τ.π.		50
18. 'Αρρεναγωγείον με κήπον		15.000
19. Παρθεναγωγείον με κήπον		6.000
20. Παρεκκλήσιον με άγιασμα και κήπον του 'Αγ. Χαραλάμπους 5.000 πήχ.		2.000
21. Μοναστήριον του 'Αγ. 'Ανδρέου με οίκημα και 1.000 περίπου ελαιόδενδρα, χωράφια και κήπους, δώρον εις τα σχολεία της 'Αρτάκης 'Ιωακείμ του Β' Κοκκώδη		5.000
22. Μοναστήριον των 'Αγ. 'Αποστόλων με 500 περίπου ελαιόδενδρα και άλλα δένδρα καρποφόρα, δώρον εις τα σχολεία της 'Αρτάκης υπό της Φιλοπτώχου 'Αδελφότητος της 'Αρτάκης		1.000
23. Μαγαζείον, δώρον εις τα σχολεία του Μπεζιρτζόγλου Ιατρού		500
24. Οικία, δώρον εις τα σχολεία Κατίνικας Γ. Καρίπογλου		500
25. Οικία, δώρον εις τα σχολεία Αικατερίνης Ν. Βλάχου		500
26. Νεκροταφείον περιτοιχισμα		1.900
27. Μονή Φανερωμένης μετά των κτημάτων της		5000
	Λίραι Τουρκίας χρυσαί	71.200
	N. Γ. ΤΖΑΝΗΣ	

*Ακριβές αντίγραφον
X. Τουρμούτης
ΣΗΜ.— 'Η Μονή της Φανερωμένης επειδή διημιφισβητείτο μεταξύ 'Αρτάκης και Περάμου, το Πατριαρχείον την έκαμε Σταυροπηγιακήν.

ΠΡΟΙΚΟΝΝΗΣΙΑΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Προς άπαντας τους Προικοννησίους

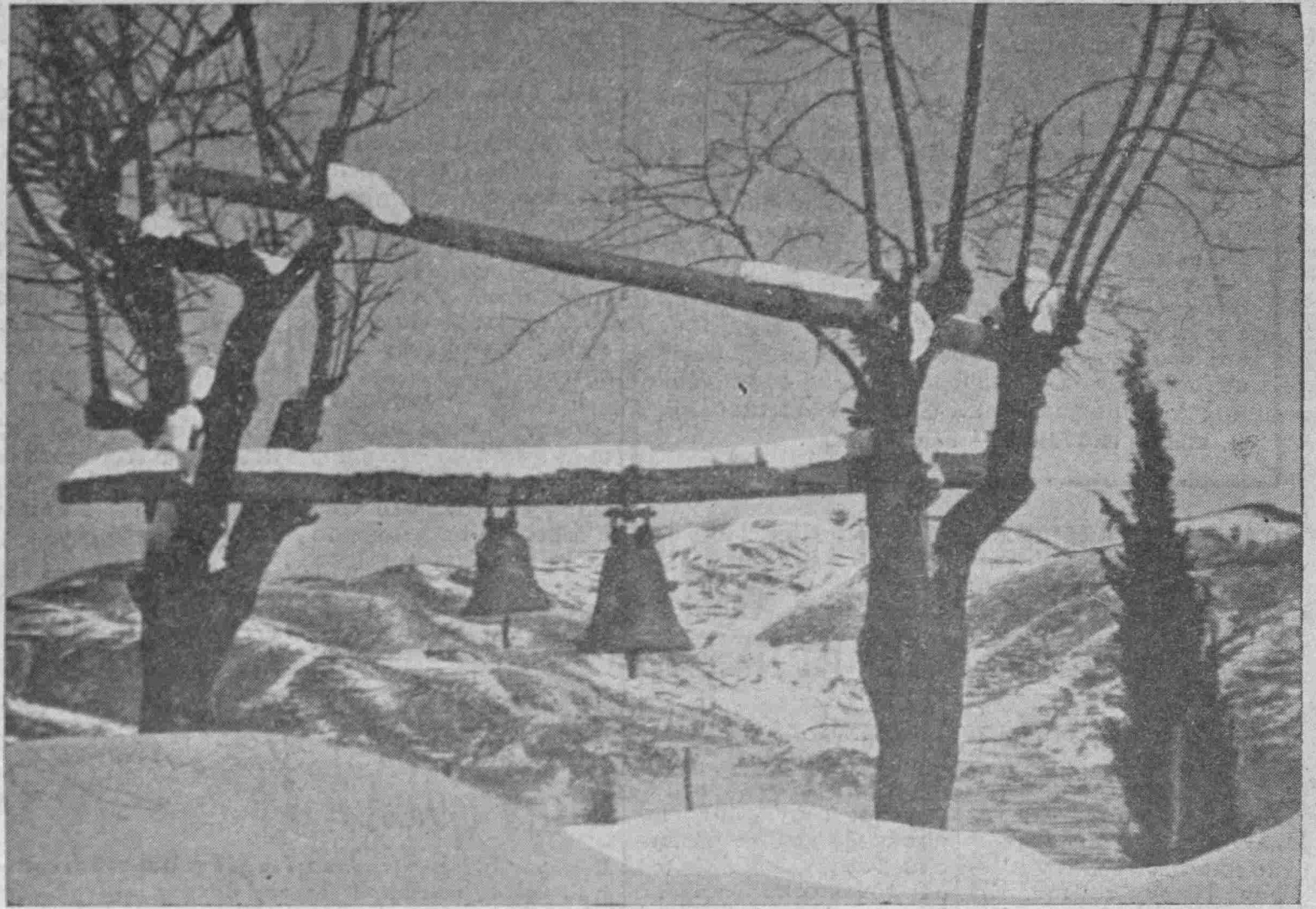
*Αγαπητοί Συμπατριώται,

Έπειδή ο Σύδεσμός μας δεν είναι εις θέσιν να διορίση εισπράκτορα προς εισπραξιν των συνδρομών του, παρακαλεί 'Υμ'ς όπως καθ' έκάστην Τετάρτην έσπεραν 7—8.30 μ. μ. διέρχεσθε εκ των Γραφείων μας (όδός Νοταρά άριθ. 47β — Πειραιεύς) και καταβάλετε την συνδρομήν σας, καθ' όσον ο μοναδικός πόρος του Συνδέσμου μας είναι αι συνδρομαί των μελών του.

Διατελούμεν με πατριωτικούς χαιρετισμούς
Ο Πρόεδρος
B. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
Ο Γεν. Γραμματέυς
K. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΠΡΟΙΚΟΝΝΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ

Τα «ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ» εϋχονται στους συνεργάτας, αντιπροσώπους, συνδρομητάς και άγανώστας των, ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΧΡΟΝΟ 1953

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗ ΛΕΣΒΟ

ΛΙΓΕΣ ΜΕΡΕΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΑΣ ΤΟΥΣ ΕΓΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟΥΣ ΣΤΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΟΛΥΒΟ

Από τη Μυτιλήνη στο Μόλυβο μας μεταφέρει ένα εταξί» μέσα σε δυό ώρες. 'Η συντροφία μας άποτελείται από τον καλό Μυτιληναίο φίλο μας κ. Γεώργιο 'Αραμπατζόγλου, την κόρη του θνίδα Ματούλα, τον μνηστήρα της κ. Βασ. Βασιλείου, τον άγαπητό φίλο κ. 'Αναστάσιο Πάσχο και τον ύποφαινόμενο. 'Η διαδρομή θαζμαί Σ' όλο το μάκρος της διασχίζει ένα άπέραντο δάσος από ελαιόδενδρα, που ξεπροβάλλει ανάμεσά τους πότε ένα κομμάτι θάλασσας, πότε ένα μικρό χωριουδάκι ή μιά κωμόπολις, και πότε οι δασώμενες βουνοπλαγιές,

που λάμπουν στον πρωινό ήλιο από την άσημένια φυλλωσιά των ελαιόδένδρων που τις σκεπάζουν.
Στο Μόλυβο φθάνουμε την ώρα της περιφοράς της εικόνας της 'Αγίας 'Αννης (25 'Ιουλίου). Είναι ή θαυματουργός εικόνα της 'Αγίας 'Αννης του Βώρου, που έφεραν οι ουσπατριώτες μας Βωρυνοί από την Πατρίδα, τον καιρό του έκπατρισμού, και άφιέρωσαν στην έκκλησία του 'Αγίου Παντελεήμονος Μηθύμνης, μιά και έγινε ή Μήθυμνα δεύτερη πατρίδα τους. 'Η εικόνα της 'Αγίας 'Αννης, λέγεται από τους Βωρυνοί, ότι είναι έργον του

'Αποστόλου Λουκά. Τουτό όμως δεν είναι έξακριβωμένο.

Οι έγκατεστημένοι στο Μόλυβο (Μήθυμνα) συμπατριώτες, μας ύποδέχονται θερμά και προθυμοποιούνται να μας έξυπηρετήσουν στο σκοπό της επισκέψεώς μας, πρωτοστατούντων των κ. κ. 'Ιωάννου Μάγγου και Γαβριήλ Γκαζέπη και του καλού Ιερέως Μηθύμνων κ. Δημητρίου Καμναρώνη.

Κατά πληροφορίες που μας έδωσε ο καλός συμπατριώτης από το Βώρυ κ. Ευδόξιος Δοξιάδης, ο οποίος προϊσταται της εκεί παροικίας μας, και κατά τα έτη 1948—1951 χρηματίσας Δήμαρχος Μηθύμνων, στο Μόλυβο είναι σήμερα έγκατεστημένες 40 περίπου πατριωτικές μας οικογένειες. 'Ησαν πρην πολλές περισσότερες, αλλά μετώκοισαν άλλες στάς 'Αθήνας και τον Πειραιά, άλλες στη Θεσσαλονίκη και άλλες σε άλλα κέντρα.

Από τους έγκατασταθέντας στο Μόλυβο έμαπατριώτας όλιγοι έλαβον γεωργικό κλήρο, οι δε άλλοι δημιουργήθηκαν μόνοι των ως έπαγγελματίαι κ.λ.π.

Έτσι έχουμε στο Μόλυβο συμπατριώτας 'Εμπόρους τους κ. κ. 'Αδελφούς Δημητρίου, 'Ανδρέαν, Δημήτριον και Γεώργιον Σακαλήν, Γεώργιον Χατζηθεολόγον, Σαράντον Σαραντάκη, Βάσον Μάγγον, Μιχ. Καριοφύλλην και 'Αναστ. Παπαζαρίφη, Καφεπώλας τους κ. κ. 'Αντών. Κασιώτην, 'Αναστ. Θεολόγον και Νικόλ. Δρακάκην, Πράκτορα Αυτόκινήτων τον κ. Γαβριήλ Γκαζέπη, 'Εμπροσπιού άρχους και άλιείς τους κ. κ. 'Αδελφούς Τζαννε-

τή Σταυράκη, 'Αντών. Μαλλίδην, 'Ιωάν. Σουλιάκη, 'Ηρακλήν Γιαννάκου, Πλούτ. Παπαθεράποντα, Μανώλην Τσαπόνην και 'Ιωάν. Γιαννάκον. 'Επίσης έχουμε τον κ. 'Ιωάν. Μέγγον δικηγόρον, τον κ. Κων. 'Αθανασιάδη, γραμματέα 'Αγρονομίου και τον κ. Θεράποντα Παπαθεράποντα, Δικαστικόν Κλητήρα.

Στο Μόλυβο είναι έγκατεστημένοι και ό σεβάσμιος συμπατριώτης άρχιμανδρίτης κ. Στέφανος Σακελλάρηδης, άπό τα Σκουπιά, ο οποίος—όπως μας ειπε— έ χρημάτισε δάσκαλος του Πραστειού κατά τα έτη 1902—1905, ότε και χειροτονήθη διάκονος.

Υστερα από μιά πολυ εύχάριστο ήμερα στο Μόλυβο, άποχαιρετούμε τους καλούς συμπατριώτες και πέρνουμε τον δρόμο του γυρισμού στη Μυτιλήνη, για να πάρουμε την άλλη μέρα το πλοίο της επιστροφής μας στον Πειραιά.

Κλείνοντας την περιγραφή μας από την επίσκεψή μας στη Μυτιλήνη και το Μόλυβο, ύποχρεωσή μας θεωρούμε να εύχαριστήσουμε—έστω και λίγο άργά— τις αγαπητές μας οικογένειες Γεωργ. 'Αραμπατζόγλου και Ζερμπουλίδου για την θερμή τους φιλοξενία, καθώς και τους κ. κ. Μανώλην Βασ. Λαμπαδαρίδη, 'Ιωάν. Μάγγον και Γαβριήλ Γκαζέπη. 'Ιδιαίτέρως εύχαριστούμε την θνίδα Στέλλαν Ζερμπουλίδου για το έκλεκτό δώρο της—γάρο και «γούνες» από Μαρμαρινούς κολιούς— που έλεγε την καλωσύνη και την ώραία έμπνευση να μας προσφέρη.

ΝΙΚ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ

ΑΛΛΑΓΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥ ΜΑΣ

Τά «Μαρμαρινά Νέα» υποχρέωσιν τους θεωροῦν νά εὐχαριστήσουν θερμά τόν ἐγκα-

Με τήν εὐκαιρία αὐτή εὐχαριστοῦμεν ἐπί- σης τοὺς συνδρομητὰς μας Γαλλίας κ. κ.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΕΞΕΦΟΝΗΣΕ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΙΚΟΝΝΗΣΙΑΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ Κ. Β. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Ἄγαπητοὶ Συμπατριώ- ται,

Ἡ σημερινὴ εορτὴ τοῦ Συνδέσμου μας. Ὁ ἐκ- κλησιασμός τῶσαν συμ- πατριωτῶν εἰς τόν Ἱε- ρὸν Ναόν τοῦτον. Ἡ

Παρ' ὄλον δι' ἐπέρα- σαν 33 δλόκληρα χρόνια ἀπὸ τὴν τελευταίαν φο- ράν πού ἐπισκέφθηκα τόν Μαρμαρᾶ, ἐν τού- τοις μένει καὶ θά μένη πάντα ἀνεξήτηλα χαρὰ- μένος τὸ νοῦ μου.

Σήμερα δὲ ξαναζων- τανεύει στή μνήμη μου ἀκόμη περισσότερο ἡ γενικὴ τοῦ ἀποφίξου ὅσον καὶ τὰ γύρω νησιά: Κού- ταλι, Πασσαλιμάνι, Ἀ- λώνη, Βῶρυ, Σκουπιὰ, Χουχλιά, Ἀφυσιά, καὶ ἀκόμη τὸ μικρὸ τουρκι- κὸ χωριουδάκι, οἱ Ἀρά- πδες, τὸ ὅποιον ἦτο πάν- τα μιὰ καλὴ βολὴ γιὰ τοὺς ψαράδες μας.

Καὶ ἀναπολῶ μ' αὐτὴν μιὰ—μιὰ τίς ἁμορ- φεῖς τῶν νησιῶν μας, τ' ἀκρογιάλια τῶν, τὴν Κε- ρασιά, πού τὸ ταγοῦδι τῶν ψαράδων τὴν ἔκανε ἀθάνατη.

Τὰ μοναστήρια, τὰ κρῖα νερά, τίς ἁμορφεῖς βουνοπλαγιές, τὰ τρία πλατάνια, τῆς Πόρζας τὸ νερό καὶ τ' Ἄλτιν Σουγιού.

Ἄλλὰ τί νά πρωτοθυ- μηθῆ κανεὶς ἀπ' τ' ἀξέ- χαστα χωριά μας; Καὶ σὰς πέρνω τώρα νοερά μ' αὐτὴν μιὰ καράβι πού ἔκινᾷ ἀπ' τὴν Πόλη καὶ τραβᾷ κατ' εὐθείαν Μαρμαρᾶ.

Ὅλοι στὴν πλώρη ἀ- γναντεύουμε νοσταλγικά καὶ προσπαθοῦμε νά διακρίνομε τὸ νησί.... τὸ νησί πού πρωτοεἶδα- με τὸ φῶς καὶ πού χρό- νια λαχταροῦμε. Νά, τώρα στὸ βάθος ἀρχίζει νά φαίνεται ὁ Μαρμα- ρᾶς. Δάκρυα χαρᾶς καὶ λύπησ' αὐτὴν πλῆμμυρίζου- σάν τὰ μάτια ὄλων σ' ἀντίκρουμά του. Φάνηκε τὸ Φανάρι. Νά τ' Ἀ- φθόνι μὲ τὸ δυναμικὸ χω- ριὸ μὲ τὴν Καστρέλλα του. Τὰ Παλάτια μὲ τὰ λατομεῖα, ὁ Καμιάντος,

τὸ ξερονήσι, ἡ Ἀγένη- σος, ὁ Πάτσανος, ἡ Γα- λημὴ μὲ τὸ ὠραῖο Μο- ναστήρι τῆς Ἁγίας Πα- ρασκευῆς καὶ τὸ ἔακου- στό Τσαῖρι, τὸ Κλαζάκι μὲ τὸν κάμπο του. Τὸ Πραστεῖο μὲ τὸν Ἀερ- μολᾶ του, ὁ Ἄϊ Τιμό- θης, τὸ Στυλάρι.

Ἰόσα γλῆντια, πόσες εὐχάριστες μέρες χαρή- καμε στὰ μοναστήρια αὐτά... Καὶ νά τώρα βρι- σκόμαστε στ' Ἀμπά τὸν Κάβο. Νά ὁ Καϊχανᾶς καὶ τὸ ἐργαστάσιο κρα- σιῶν τοῦ κ. Βασίλη, τὸ ἐλαιοτριβεῖον τοῦ Πα- σχαλάκη, οἱ Καϊχανά- δες τοῦ Κολαῖρ καὶ τοῦ Παπαδάκη.

Σὰν δρᾶμα... Ὁ Ἄϊ Γιάννης, τοῦ ὁποίου τὴ θαυματουργὴν Εἰκόνα ἔχομε σήμερα μ' αὐτὸν ὅποιον ἡ ἐτησία πανηγυρὶς τῆς 29ης Αὐγούστου συνε- κέντρωνε δλόκληρον τὴν ἐπαρχίαν Προικοννήσου στὸ ἀνατολικὸ ἄκρο τοῦ χωριοῦ, ἡ Παναγία στὴ δόσι μὲ ὠραῖο καμπα- ναριὸ στὸ Καστρο κ' ὁ Ἄϊ Σίδερος στὸ Βορρᾶ στέκουν σάν ἀκοίμητοι φρουροὶ τοῦ χωριοῦ, ὁ Ταξιάρχης στὸ Κέντρον μὲ τὰ γιγάντια πλατά- νια τῆς πλατείας του. Πιὸ πάνω τὰ μεγαλο- πρεπῆ Κυριακίδια καὶ Παντελίδεια ἐκπαιδευ- τήρια.

Καὶ φέρνω τώρα στὸ νοῦ μου τίς μορφῆς τῶν μεγάλων τέκνων καὶ εὐ- εργετῶν τοῦ Μαρμαρᾶ. Τοὺς ἀειμνήστους Νικό- λσον Κυριακίδην, Ζαν- νῆν, Δημητρὸν καὶ Βα- σίλειον Παντελῆ νά κα- ταφθάνουν μὲ τὰ ποντο- πόρα βαπόρια τους καὶ τὸ χωριὸ σύσσωμὸ νά κατέρχεται στὴν παρα- λία καὶ νά τοὺς ὑποδέ- χεται μὲ γενικὴν κωδο- νοκρουσίαν τῶν ἐκκλη- σιῶν.

Πόσο ἀλησμόνητα μοῦ μένουσιν τὰ φθασίματα καὶ τὰ ξεκινήματά των. Καὶ νά τώρα οἱ πλα- τεῖες τῶν ἐκκλησιῶν γε- μίζουσιν κόσμο καὶ ἀπὸ πρόσωπα πεφιλημένα, γονεῖς, ἀδελφοὺς καὶ συγγενεῖς, πού βγαίνουν μόλις ἀρχισε νά ἡμερ- ρῶνῃ ἀπὸ τῆ Χριστου- γεννιάτικη λειτουργία καὶ ἀκούεται μὲ τὸν δίκον μας ἰδιόρρυθμον σκοπὸν τὸ «Χριστὸς γεννᾶται σή- μερον». Πόσο μεγαλο- πρεπῆ καὶ παραστατικὴ ἦτο ἡ τελετὴ τῆς Ἀνα- στάσεως τῶν χωριῶν μας, ὅταν τὰ παλληκα- ρία ἀρματωμένα, οἱ νο- κοκρούραϊοι, ὁ κλῆρος καὶ ὁ λαὸς μ' αὐτὴν συνάδευαν τὸν ἀειμνήστον Μητρο-

Ἡ ΕΝ ΠΡΑΣΤΕΙΩ ΑΓΑΘΟΕΡΓΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

ΣΤ' Ἱστορικὸν σημεῖωμα γραμμῆνο ἀπὸ τὸν τα- κτικὸν συνεργάτην μας κ. Θ. Σ. ΘΕΟΦΑΝΙΔΗΝ

Ἐκτελῶν τὴν δευτέ- ραν αὐτοῦ ἐνιαύσιον πε- ριοδείαν εἰς τὴν Κοινό- τητα Πραστείου καὶ Ἱε- ρουργῶν εἰς τὸν ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐπὶ τῆ Συνάξει τοῦ Τιμίου Προδρόμου ὁ μητροπο- λῖτης Σωφρόνιος, ἠύλο- γησε τὴν 7ην Ἰανουαρί- ου 1903 καὶ τὸ ἔργον τῆς αὐτόθι Ἀδελφότη- τος, προστάς εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ γενομένην τελε- τήν.

Εἰς τὴν πανηγυρικὴν ἐκείνην συγκέντρωσιν, σύμπασα ἡ κοινότης προ- σέφερε μεταθανάτιους τιμὰς εἰς τὸν πρό τινος ἀποβιώσαντα ἀρχιερα- τικὸν ἐπίτροπον Πρα- στείου καὶ σεβαστὸν τοῖς πᾶσιν ἱερέα Παπα Γεώργιον Μαννέταν, τι-

μηθέντα ἐν καιρῷ καὶ μετ' ὀφθίκιον τοῦ Πρωτοψάλ- του, καὶ διὰ τοῦ θανά- του τοῦ ὑψίσαντα ζωη- ρὸν παράδειγμα θεοσε- βαστότου ἀνθρώπου, ὁ δὲ Μητροπολίτης παρου- σίασεν εἰς τὴν ὀμῆγυριν τὸν νέον αὐτοῦ Ἀρχιε- ρατικὸν ἐπίτροπον, τὸν κάτῳθεν τοῦ Πρακτικοῦ τῆς ἡμέρας ὑπογραφό- μενον, ἐκ τῶν λαϊκῶν τοῦ χωριοῦ προκρίθῆντα, τιμῆς ἔνεκεν πρὸς αὐ- τούς.

Συντάκτης τοῦ πρα- κτικοῦ ἐκ τοῦ γραφικοῦ αὐτοῦ χαρακτηριστῶς ἐλέγ- χεται ὁ κ. Βασίλειος Κοῦζος, ὁ διδάσκαλος (ἐκ Βιθυνίας καὶ νυμ- φευθεὶς ἐν Πραστείῳ) ἔ- χει δὲ τοῦτο ὡς ἑξῆς:

Ἡμερον ἐβδόμην Ἰανουαρίου τοῦ χιλοστοῦ ἐνεακοστοῦ τοῦ τρίτου σωτηρίου ἔτους ἡμέραν Τρίτην, μετὰ τὴν θείαν καὶ ἱερὰν λειτουργίαν, συνελθόντων πάν- των τῶν μελῶν τῆς Ἀγαθοεργοῦ Ἀδελφότητος ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Παρθεναγωγείου κατὰ τὴν ἐπέτειον τοῦ σωματοῖον τελετῆν καὶ θεωρηθέντων τῶν λο- γησιασμῶν λεπτομερῶς ἐνώπιον τῆς Α. Σεβασμιό- τητος τοῦ κυριάρχου ἡμῶν Κυρίου Κυρίου Σωφρο- νίου, ἐξεφράσθησαν αἱ εὐχαριστίαι πάντων τῶν με- λῶν πρὸς τὸ προεδρεῖον, ὅπερ καὶ παμψηφεί ἀντε- καταστάθη διὰ τῶν κ. κ. Στρατῶν Λάμπου, προέ- δρου, Ἀντωνίου Χ. Σκουλάκη, ταμίου, Γεωργίου Ι. Ταβλαριδίου γραμματέως καὶ Γιαννῆν Πολυχρο- νάκη συμβούλου διὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος, καὶ τῆ ἐγ- κρίσει τῆς Α. Σεβασμιότητος. Τύπος Σφραγίδος. Ὑπογραφαί: Ὁ τοῦ Ἁγίου Προικοννήσου Ἐπί- τροπος Σπυρίδων Θεοφάνους, Ἐλευθέριος Ἰωαννί- δης, Μιχαὴλ Χαλβατζῆς, Ἐμμ. Λαμπταδαρίδης, Σπύρος Ἀντωνίου, Τηλέμαχος Θεοφάνους, Χριστό- δουλός Τσαλαμανιός, Χριστοδουλῆς Ἀθανασίου, Ἰ. Χρ. Λαμπταδαρίδης, Ἰωάννης Ταυλαρίου. Π. Τσα- λαμανιός.

Ὅταν ἐγράφοντο αὐ- τῆς ἐπαρχίας Προικον- νήσου. Κων/πολις, Ἰανουάριος 1953

πολίτην Σωφρόνιον ἀπ' τὴν Μητρόπολιν στὴν Ἐκκλησίᾳ. Εἶμαι βέβαιος δι' αἱ ψυχὰς τῶν ἀγαπημένων μας καὶ τοὺς ὁποίους ἐ- μνημονεύσαμεν εἰς τὴν θείαν ταύτην καὶ ἱερὰν μυσταγωγίαν, φτερουγι- ζοῦν τὴν στιγμήν αὐτὴν δίπλα μας καὶ εἶναι χα- ροῦμενες διότι συνεχι- ζομεν τὰς παραδόσεις τοῦ τόπου μας, μεταβι- βάζοντες ἤθη καὶ ἔθιμα εἰς τὴν νέαν γενεάν. ἀλ- λά καὶ διότι συνεχίζο- μεν τὴν πρόδον τοῦ Σωματοῖου καὶ ἄς μὴ μὲνη κανεὶς ὅστις νά μὴ ἀποτελῆ ἐνεργὸν μέ- λος του. Τὸ Διοικ. Συμ-

ἐκτεταμένη αὐτὴ περιοχὴ ἄς συμβάλλῃ λοιπὸν καθένας μας ὅσον μο- ρεῖ διὰ τὴν διατήρησιν καὶ τὴν πρόδον καὶ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ὠραίου αὐ- τοῦ Σωματοῖου καὶ ἄς μὴ μὲνη κανεὶς ὅστις νά μὴ ἀποτελῆ ἐνεργὸν μέ- λος του. Τὸ Διοικ. Συμ-

Ἡ ἹΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ

ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΗΣ ΚΥΖΙΚΟΥ: ΛΑΓΓΑΔΑ

Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ἀνέκδ. βιβλίον «Κύζικος - Ἀρ- τάκη» τοῦ ἱατροῦ κ. Ἰαποκράτη Μακρῆ

Μετὰ μακρὰν διακοπήν, λόγῳ ἐλλείψεως χρόνου, συνεχίζου- με σήμερα τὴν δημοσίευσιν τῆς ἱστορίας τῶν χωριῶν τῆς Κυζίκου, ἀπὸ τοῦ ἀνέκ- δοτου βιβλίου «Κύζικος - Ἀρτάκη» τοῦ συμπατριώτου ἱατροῦ κ. Ἰαποκράτη Μα- κρῆ.

Εἰς τρίωρον ἀπόστα- σιν πρὸς Ἀνατολὰς τοῦ Κατατόπου κεῖται τὸ χωριὸν Λαγγάδα. Τὸ χωριὸν τοῦτο κεῖται πα- ραλίως καὶ παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποταμοῦ, καταρθεύοντος τὴν μίαν ὥραν ἔχουσιν μήκος ἐυ- φορωτάτην κοιλιάδα. Ἡ δι' αὐτῆς πορεία ὑπὸ σκιὰν πολυφύλλων πλα- τάνων, φυμένων παρὰ τὰς δ' ὄχθας τοῦ ποταμοῦ, εἶναι τερπνοτάτη.

Εἰς τὸν μυχὸν τῆς κοι- λάδος ὑπάρχει μικρὸν ὕψωμα, ἐξ οὗ ἡ πρὸς τὸ χωριὸν θέα εἶναι ὠραία- ττάτη. Πρὸς Ἀνατολὰς τοῦ χωριοῦ εἶναι ἡ ὑψη- λοτέρα κορυφὴ τοῦ Διν- δύμου, ὀνομαζομένη σῆ- μερον Τσαυλῆ, προφα- νῶς κατὰ παραφθορὰν τῆς λέξεως «Κυβέλη», ἔ- χουσα ὕψος ἀπὸ τῆς ἐπι- φανείας τῆς θαλάσσης 786 μέτρα.

Μετὰ τὴν κοιλιάδα τῆς Λαγγάδας ἀκολουθεῖ ἄλ- λη, δι' ἧς ρεεὶ ὁ ἕτερος τῶν κλάδων τοῦ ὡς ἀνω ρηθέντος ποταμοῦ, σχη- ματίζων δύο καταρρά- κτας. Εἰς τὸ τέλος δὲ τῆς κοιλάδος ταύτης ἀ- νοίγεται ἡ εὐρύτερα καὶ καρποφόρος κοιλίς τῆς Μονῆς Παναγίας τῆς Φανερωμένης, ἔχουσα τὸ πρὸς τὴν Λαγγάδα μέ- ρος αὐτῆς τὸ κτίριον τῆς Μονῆς.

Ἡ Λαγκάδα κατὰ τὰς

ἀρχὰς τῆς παρελθούσης ἐκατονταετηρίδος εἶχε μόνον 60 οἰκίας, ὡς μαν- θάνομεν ἐκ τῆς «Ἀνα- γραφῆς», πρὸ τοῦ ἑκπα- τρισμοῦ δὲ εἶχε περὶ τὰς 207, μὲ 950 κατοίκους ἀ- παντας Ἑλληνας, δύο ἐκκλησίας μετὰ τεσσα- ρῶν ἱερέων καὶ τετρατά- ξιον σχολεῖον, ἐν ᾧ εἰς διδασκαλὸς ἐδίδασκε 60 μαθητὰς ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Ἡ κοινότης διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ σχο- λείου τοῦτο ἐδραπανού- σεν ἐτησίως περὶ τὰς τριάκοντα δύο λίρας Τουρκίας.

Ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ εὐρισκῆ τις πρὸ τοῦ ἐκ- πατρισμοῦ ἀρχαία ἐρεί- πια, μαρμαρίνου κίονας καὶ κιονόκρανα. Ἐπὶ μαρμαρίνης πλακὸς ἐν- τοιχιωμένη ἐν τῷ τοίχῳ τῆς ἐκκλησίας, ὑπῆρχεν ἡ ἑξῆς ἐπιγραφή, γε- γραμμένη διὰ κεφαλαί- ων χαρακτῆρων παρεμ- φερῶν πρὸς τοὺς τῆς ἀρ- χαιᾶς Ἑλληνικῆς ἐπο- χῆς:

ΘΕΣΙΣ Ι ΟΥΛΙΑΝ ΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ Γ ΥΝΑΙΚΟΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΟ ΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ

καὶ παρ' αὐτὴν ἐτέραν, ἔχουσαν οὕτω:

ΚΑΤΕ ΣΚΕΥΑΣΕ... ΝΑΟΣ ΓΟΡΤΙΟΥ ΙΤΙΒ ΗΙ ΟΥΤ...

Ἐν τῇ οἰκίᾳ δὲ τοῦ ἱ- ερέως ὑπῆρχεν ἀνάγλυ- φον ἐκ μαρμάρου, παρι- στάνον χορευούσας παρ- θένους καὶ ἀνήκον πι- θανῶς εἰς τοὺς Ρωμαῖ- κούς χρόνους.

(Ἀκολουθεῖ)

βούλιον, τοῦ ὁποίου ἔ- στηριξιν. Εὐχομαι ὅπως ἡ γέν- νησις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν ὀ- ποίαν ἐντὸς τῶν ἡμερῶν θέλομεν ἐορτάσει, φέρῃ τὴν εἰρήνην εἰς ὄλον τὸν κόσμον καὶ τὴν εὐτυχίαν καὶ χαρὰν εἰς ὄλους σας. Καὶ ἡ χάρις τοῦ Ἄϊ Γιάννη, τοῦ ὁποίου τὴν ἱερὰν Εἰκόνα ἠξιώ- θημεν νά ἔχωμεν μ' αὐτὴν, ὅπως ἀπὸ τῶν χρόνων, ἄς εἶναι βοήθεια πάντων ἡμῶν.

Advertisement for Hellenic Express travel agency. Text includes: ΤΑ ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΑΞΙΔΙΩΝ, Hellenic Express, Τοῦ συμπατριώτου κ. ΙΩΑΝ. ΛΥΜΠΕΡΗ, ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ 23 • ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ • ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 44-321, ΕΚΔΙΟΥΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΑ - ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ - ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ, ΚΑΙ ΣΑΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΟΥΝ ΤΙΣ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΑΝΕΤΟ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΤΑΞΙΔΙ, Οἱ συμπατριῶτες τοῦ ἐξωτερικοῦ πού ἐπισκέπτονται τὴν Ἑλ- λάδα, θά εὐρουν κάθε ἐξυπηρέτησι, ἐκδίδοντες τὰ εἰσιτή- ρια τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ἀπὸ τὸ πατριωτικὸν μας Πρακτορεῖο.

ΕΝΑ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΑΛΑΙΟΥΣ ΤΟΠΙΚΟΥΣ ΜΑΣ ΚΩΔΙΚΑΣ ΕΚΛΟΓΗ ΙΕΡΕΩΣ

Απόσπασμα από τον «Κώδικα»
ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΠΑΛΑΤΙΩΝ (ΜΑΡΜΑΡΑ)

Σελίς Κωδ. 27

Αριθ. Πρωτ. 54

Σήμερον τήν 31ην Δεκεμβρίου ήμέραν τής εβδομάδος Τετάρτην συνελθόντες οί τε Δημογέροντες και Πρόκριτοι τής χώρας Παλατιών έν συνεδριάσει περί ζητήματος Ιερέως, έπειδή ή πατρίς καθυστερείται τό τοιοϋτον έξέλεξε παμφηφεί ώς κατάλληλον και άξιον εις τό έπάγγελμα τοϋτο ίνα ύπηρετήση Θεόν και άνθρώπους τόν Πρωτοψάλτην Γαβριήλ Παπάζογλου, τά δέ δικαιώματα τοϋ Ιερέως παρά τής ένορίας αυτού ώς τυχηρά. Προσέτι δέν θά έχη τό δικαίωμα ή πατρίς νά λαμβάνη έμβρατίκιον παρά τών Ιερέων ώς και πριν έλάμβανε τοϋτο από σήμερον κατηργήθη κατά τήν απόφασιν τών προκρίτων και τών τριών Ιερέων. Αν περιπτώσει και θελήσει νά γείνη άλλος Ιερεύς δέν θά έχη τό δικαίωμα ή πατρίς νά διδω άδειον και εις τέταρτον πρόσωπον ει μη όταν έκ τών τριών αποθάνη τισ τότε ήμπορεί νά διδω άδειαν προς χειροτονίαν άλλου Ιερέως. Διό συνετάχθη τό παρόν έγγραφον επί τοϋ Κώδικος έπικυρωθέν παρά τής δημογεροντίας και τών προκρίτων και εις ένδειξιν.

Έν Παλατιείοις οί δημογέροντες και πρόκριτοι.
(Δέν ύπάρχουν ύπογραφαί)
(Γιά τήν άντιγραφή ΝΙΚ. Α Μ.

Ο ΝΕΟΣ ΙΕΡΑΤΙΚ. ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΚΟΙΝ. ΤΑΚΟΜΑΣ

Στις 15 Νοεμβρίου άφίχθη μετά τής οικογενείας του στην πόλι μας ό νέος Ιερατικός μας προϊστάμενος αιδεσιμώτατος Κωνσταντίνος Κουκλάκης, και ανέλαβε άμέσως τά Ιερατικά και σχολικά καθήκοντά του στην παροικία μας.
Η δρσας τοϋ κ. Κουκλάκη στην Έλληνική παροικία Στόκτον τής Καλλιφορνίας, όπου ύπηρετήσε, μάς διδει τήν έλπίδα ότι ή παροικία μας εύρε τών άντάξιων αύτης προϊστάμενον.

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΤΑΚΟΜΑΣ

ΤΑΚΟΜΑ, Δεκέμβριος (τοϋ άνταποκριτοϋ μας).
Η Αδελφότης Έλληνιδων Κυριων Τακόμας «Ο Άγιος Κωνσταντίνος και ή Άγία Έλένη», ή οποία άριθμεί άξιόλογο δρσάσι 12 έτών, τόν περασμένο Οκτώβριο έδωσε στην αίθουσα τής έκκλησίας «Άγορά-Δημοπρασία» διαφόρων ειδών, τά όποια προσέφεραν δωρεάν, και ή είσπραξις άνήλθε στο ποσόν τών 650 δολλαριών, τά όποια παρέδωσε στην Έκκλησιαστική Έπιτροπή για τισ άνάγκες τής Έκκλησίας.
ΗΛ.Δ. ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ

ΠΡΟΚΟΝΗΗΣΙΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΠΑΣΧΑΛΙΜΑΝΙΩΤΙΚΗ ΑΓΑΠΗ

Άκ' όσας μ' έρωτικές ματιές, μέσ' τήν καρδιά μου σαϊτιές, σά κένογας τό μαχαλά ήνατάλαβαναι πολλά.

Κ' έλεγα, νάταν νά κοπώ σάν άνθος και τό «σ' αγαπώ» καθώς θά μ' έβασες σι' αύτι γλυκά νά σου ψιθυριστή.

Γιά νά στο κώ ήμουν ντροπαλή και άκόμα έστρεμα πολύ τοϋ κόσμου τήν καταλαλιά και όσπε ματιά και όσπε μιλιά.

Έρωτες στην Άμερική, άγάπη μου μοναδική, σά κήματα «σ' άκανοϋ» μαζί σου έδωσα τό νοϋ.

Κι' ό λόγος ό σημαδιακός έμεινε άτυχητος καρπός δέν τόξε ή μοίρα μου γραφτό πασα μου νά σέ παντρωφτώ.

Τά βάζανά μου άλλος κανείς ή πέτρα τής ύπομονής έγω ήμουν μέσα στο νησί, και πόσο μ' έκαψες έσύ.

Φόρεσα μαύρο γεμανί κι' αν με γυρόταν χωριανοί δέν τόλαγε ή καρδιά τό «ναί» βασιλική μου τριόκλωνε.

Και ό καθμός σου, τί θαρρείς με γέγρασε ναός-ναός,

ΠΟΛΕΜΟΣ!

Πόλεμος! Πόλεμος! Τό πάν ανθρωποι γίνονται σωστά θεοί.
Πόλεμος! Πόλεμος! Εσθής γυναικεία ή ανθρωπιά.

Πόλεμος! Πόλεμος! Φεύγουν οιεις τάς αγάλας των κλαίων παιδιά, τρέχουν ξεμάλαρες, θρηνούν μητέρες τό πάν κινηται, τό πάν φωτιά.

Πόλεμος! Πόλεμος! Σφαγή ανθρωπων τό αίμα τρέχει ποταμίδων νά ειδήτε τρέχεται εις μάχη ανθρωπων κτάματα σωρηδόν.

Πόλεμος! Πόλεμος! Παντού και τό κανόνι ανθρωπους θεοποιεί και άκ' τοϋ καθένα τό στόμα ή ανθρωπιότης πολιτισμένη.

ΗΛΙΑΣ Α. ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ
Τακόμα
πού ήμουναι τί λεβεντινιά άχ! κόσμη ψεύτη και ντυνιά.
ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ Μ.

Στις 2 Οκτωβρίου έγένοντο μετά πάσης έπισημότητος στο Λός Άντζελες τά έγκαίνια τοϋ νέου Έλληνικού Καθεδρικού Ναού τής Άγίας Σοφίας, τοϋ όποιου ό θεμέλιος λίθος έστάλη από τόν Βασιλέα Παύλο, ληφθείς από τόν Παρθενώνα.

Στήν εικόνα ό Άρχιεπίσκοπος Βορείου και Νοτίου Άμερικής κ. Μιχαήλ, τελευταίος στην πομπή, κατευθύνεται προς τόν ναόν, για νά χοροστατήση τής έναρκτηρίου λειτουργίας. Ός γνωστόν, στο Λός Άντζελες ύπάρχει μία μεγάλη Μαρμαρινή παροικία, οήμερούσα, τά μέλη τής όποιας άρκετά συνεισέφεραν για τήν άνέγερση τοϋ ανώτερου Ναού.

Παρακάτω άναδημοσιεύουμε από Άμερικανική έφημερίδα ένα ποιήμα τοϋ έγκατεστημένου στο Λός Άντζελες συμπατριώτου από τή Γαλιμα κ. Προδρόμου Παπαδάκη, άφιερωμένο στη νέα Έλληνική έκκλησία.

Η ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ

Χρόνια πολλά περίμενε ή Άγία Σοφία Νά μετατρέψουν τό Τζαμί πάλι σέ Έκκλησία Στην Πόλι, στο Βυζάντιο, ή παραπονεμένη Σε άλλο δόγμο άλλόθρησκο νά ειναί σκλαβωμένη...

Η Χάρι της έφώτισε εις τήν Καλλιφορνία Κι' ένέπνευσε τοϋς Έλληνας νά κτίσουν Έκκλησία Και σήμερον μάς λειτουργεί ή Άγία Σοφία.

Εδω εις τήν Άμερική, στην πόλιν τών Άγγέλων ή δόξα ή Βυζαντινή λάμπει σαν τών άστέρων... Όλοι όσοι προσέφεραν τήν χάριν της νά έχουν, ύγειαν και όμόνοια πάντοτε νά κατέχουν...

Εύγει μέγα ευεργέτη, πρωτεργάτη Σκούρα Τσάρλη Εύχόμεθα τάς πράξεις σου νά μιμηθούν και άλλοι Νά ένωθι ή Έλληνισμός και νά καρποφορήση, Νά θριαμβεύση ή λογική κι' ό εγωϊσμός νά σβύση.

ΠΡΟΔΡ. Α. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

ΚΑΘΕ ΜΑΡΜΑΡΙΝΟΣ & ΚΥΖΙΚΗΝΟΣ

Έχει καθήκον και πατριωτική ύποχρέωση όχι μόνον νά γίνη συνδρομητής τών «Μαρμαρινών Νέων» αλλά και διαπερσίσιος κήρυξ για τήν ευρύτερη διάδοσί των. Τά «Μαρμαρινά Νέα» είναι ή μοναδική στον κόσμο Μαρμαρινή έφημερίδα, που βγήκε με σκοπό νά έξυπηρετήση τά συμφέροντα ΤΩΝ ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ & ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ

Η αυτοβιογραφία του Παναγιώτη Κουταλιανού

Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΑΥΘΕΝΤΙΚΗ ΕΞΙΣΤΟΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΘΥΡΛΙΚΟΥ ΑΘΛΗΤΟΥ ΜΑΣ ΚΑΤ' ΑΦΗΓΗΣΙΝ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ
Αποκλειστικότης «ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ ΝΕΩΝ». Άπαγορεύεται ή άναδημοσίευσις.

Έπιστροφή στην Ελλάδα

43 Προκειμένου σέ λίγες μέρες νά γείνη ή στέψις τοϋ Διαδόχου Κωνσταντίνου, άνεχώρησα σέ λίγο από τήν Βραΐλα για τόν Πειραιά και Άθήνας και κατόπιν έπήγα στο Ναύπλιο, όπου έδωκα μερικές παραστάσεις και έπισκεφθείς τις φυλακές τοϋ Παλαμηδίου έδωκα χίλια τριακόσια φράγκα ύπέρ τών φυλακισμένων. Έκει ήλθε ανθρωπος από τό Άργος, ό όποιος με συνεφώνησε νά δώσω τρεις παραστάσεις στο Άργος αντί όκτακοσίων φράγκων, τις όποιες και μεταβάρ έκει έδωσα, μάλλον από καθήκον και φιλοδοξία, παρά από συμφέρον κινούμενος. Περιττόν βέβαια νά άνάφέρω ότι ό κόσμος κατενθουσιάσθη.

Από τό Άργος άνεχώρησα για τήν Τρίπολι, γιατί έπιθυμούσα νά έπισκεφθώ αύτην τήν πόλι, από τήν όποια κατήγετο ό πατέρας μου. Αφού έδωσα εκεί τρεις παραστάσεις κατόπιν συμφωνίας με κάποιον Δημήτριον Κουτράκον, έμεινα εκεί επί λίγο διάστημα, φιλοξενούμενος από πολλούς.

Και ανθρωποφάγος

Τήν πρωτοχρονιά ήλθε στο σπίτι μου έμεινα μία γυναίκα ή όποια πουλούσε δρνιθες και βούτυρο, ένω δέ έγω ρωτούσα πόσα θέλει για τά

δύο ζευγάρια δρνιθες που κρατούσε και τόν τενεκέ τό βούτυρο, ή άφελής γυναίκα μ' έρωτά αν «είναι έδω ό Κουταλιανός που τρώει ανθρωπους», «Εδω είναι» απαντώ «μάάλιστα τό πρωί έφαγε έναμυσο ανθρωπο μαζί με ζυο μπουγάλα καφέ και δέν πεινά αύτην τήν ώρα». «Και που είναι αύτην τήν στιγμή» έρωτά. «Τόν έχω» τής λέγω «δεμένο κάτω», κατά διαβολικήν δέ σύμπτωσιν τήν στιγμήν εκείνην ένας από τοϋς ύπηρετες μου εδριακόμενος κάτω, έκαμε κάποιο θόρυβο τυχαίως. «Τι τρέχει κάτω;» έσπευσε νά ρωτήση με ανησυχία ή εύπιστος γυναίκοϋλα. «Τι θες νά τρέχη;» απάντησα, «νά, ό Κουταλιανός άκονίζει τά δόντια του για νά σέ φάγη σέ λίγο». Στο άκουσμα τών λόγων μου τούτων ή άμοιρη γυναίκα έρχισε νά κλαίη και νά οδύρεται, έσπευσα δέ έγω νά τήν καθουσχάσω και νά τήν βγάλω από τήν πλάνη της. «Γιά πέσ μου» τής ειπα, «έμένα πώς με βλέπεις; σου φαίνομαι για νά τρώω ανθρωπους έγώ;» «Ελόγου σου όχι» απάντησε, «μά ό Κουταλιανός;» «Ε, μάθε λοιπόν ότι έγω ειμαι ό Κουταλιανός και κανένας άλλος» αποκρίθηκα. Με προσέβλεψε μετά δυσπιστίας, έσπευσα δέ έγω νά προσθέσω σταυροκοπούμενος «έγω ειμαι σου λέγω ορκίζομαι ότι ειμαι έγώ». Έφάνη όπωσδήποτε καθουσχασθείσα, αφού δέ τήν έπλήρωσα για τις

δρνιθες και τό βούτυρο άνεχώρησε. Μετά λίγες ήμέρες ήλθε ανθρωπος από τάς Καλάμας και κατόπιν συμφωνίας με αυτόν έπήγα στην πόλι εκείνην και έδωσα τρεις παραστάσεις, από εκεί δέ έπήγα και έδωσα παραστάσεις, στον Πύργο, τή Ζάκυνθο και ιην Κεφαλλονία.

Άνα την Αυστρία

Από τήν Κεφαλονία έπήγα στην Τεργέστη, όπου έδωσα μερικές παραστάσεις με λαμπρά αποτελέσματα και κατόπιν άνεχώρησα για τήν Βιέννη. Έδωσα και εκεί μερικές παραστάσεις, αλλά οι άρχες μου άπηγόρευσαν τήν επί σκηνής έπίδειξιν τής Έλληνικής σημαίας ως και τό ρίψιμον τών κανονίων μου.
Υστερα από τέτοιους περιορισμούς, άπογοητευθείς έπεράτωσα τό γρηγορότερον τις παραστάσεις μου και έπέστρεψα στην Τεργέστη, προκειμένου δέ νά άναχωρήσω για τόν Πειραιά, οι όμογενεις από τήν μεγάλη τους ευχαρίστησι και άγάπη προς έμένα έπλήρωσαν τοϋς ναύλους μου και με προέπεμψαν πανηγυρικώς.
Φθάσας στον Πειραιά, άφίκα εκεί τά έργαλεία μου και τοϋς ανθρωπους μου, και άνεχώρησα για τήν Κων/πολι, από εκεί δέ για τήν Πρίγκηπο, όπου έμεινε ή οικογένειά μου. (Ακολουθεί)

ΤΟΥΡΚΟΣ ΑΦΥΣΙΑΝΟΣ ΖΗΤΕΙ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΣΥΖΥΓΟΝ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΟΥ

Έκ μέρους τής Γενικής Διοικήσεως Βορείου Έλλάδος (Διεύθυνσις Πολιτικών Υποθέσεων) ελάβαμε την παρακάτω έπιστολή, την όποιαν και δημοσιεύουμε με την θερμή παράκληση προς όλους τους συμπατριώτας, όπως μάς στείλουν κάθε πληροφορία πού τυχόν έχουν για τα αναφερόμενα στην έπιστολή πρόσωπα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ Β. ΕΛΛΑΔΟΣ Δ)σις Πολιτ. Υποθέσεων

Αριθ. Πρωτ. 829 Έν Θεο)νίκη τή 8)12)52

Προς την Αξιότιμον Διεύθυνσιν τής Έφημερίδος «Μαρμαρινά Νέα» Όδος Φραγκλίνου Ροδσβελτ 41 Α θ ή ν α ς

Έχομεν την τιμήν να παρακαλέσωμεν ύμιας όπως εύαρεστούμενοι παράσχητε ήμιν πάσαν τυχόν πληροφορίαν, την όποιαν ένδεχομένως ήθέλατε έχει περί τής έλληνίδος κ. Βασιλικής συζύγου του Τούρκου Χαλήλ Κουράν, ή όποιαν ανταλλαγήσασα ειχεν άναχωρήσει εκ τής νήσου Άραπλάρ - Μαρμαρά ήμου μετά των δύο τέκνων τής Σαϊτ και Ίβραήμ, τα όποια έλθόντα εις Θεο)νίκην μετωνάμωσθησαν Έλευθέριος και Βενιζέλος.

Πληροφορίας περί τής τύχης τής ως άνω γυναικός και των δύο τέκνων τής ζητεί ό πρώην σύζυγος και πατήρ των τέκνων τούρκος Χαλήλ Κουράν διά του έντάθα Γενικ Προξένου τής Τουρκίας.

Ό Πρόεδρος του Νέου Μαρμαρά, εις έν απεπάνθη ή Γενική Διοίκησις ζητούσα σχετικώς πληροφορίας, δέν ήδυνήθη να παράσχη ήμιν τισάτας, ύπέδειξε δέ την ύμετέραν έφημερίδα, ως δυναμένην να άρυσθη πληροφορίας περί τής τύχης των περι ών πρόκειται προσώπων.

Έντολή Υπουργού Γεν. Δ)του Βορ. Έλλάδος Ό Γεν. Γραμματέυς Κ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Η ΕΤΗΣΙΑ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΡΟΙΚΟΝΗΣΙΑΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Με σεμνότητα και θρησκευτική κατάνυξι τελέσθηκε στις 14 Δεκεμβρίου στον Ιερό Ναό τής Ζωοδόχου Πηγής Χατζηκυριακείου Πειραιώς ή έτησια εορτή του Προικονησιακού Συνδέσμου, στην όποιαν προσήλθε πλήθος συμπατριωτών τής παροικίας μας Άθηνων - Πειραιώς. Κατά τό τέλος τής θείας λειτουργίας έγένητο δέησις ύπερ ευημερίας του Διοικητικού Συμβουλίου, των μελών του Συνδέσμου και των άπανταχοϋ Προικονησιών, μετά άρτοκλασίας, διανεμηθέντος άρτου εις όλους τους παρευρεθέντας.

Τόν πανηγυρικόν τής ημέρας εξέφώνησε ό Πρόεδρος του Συνδέσμου κ. Βασίλειος Ίω-

αννίδης, ανατρέξας στην έποχή πού ζούσαμε ευτυχισμένοι στην Πατρίδα μας.

Στους προσελθόντας έδόθη ή εύκαιρία να άσπασθοϋν μετά 30 χρόνια και την θαυματουργό εικόνα του Αγίου Ιωάννου του Μαρμαρά, την όποιαν τό Διοικητικόν Συμβούλιον έφερε από την Χαλκίδα γι' αυτόν τόν σκοπό.

Μετά την θεία λειτουργία οι παρευρεθέντες μετέβησαν στο παραπλεύρωσ τής εκκλησίας καφενειών του συμπαιτριώτου κ. Κυριάκου Κυριακίδη όπου τους προσέφέρθησαν άναψυκτικά και άκολούθησε διασκέδασις, πού κράτησε μέχρι άργά τό άπόγευμα.

Υπέρτατο χρέος και καθήκον όλων μας είναι να κρατήσουμε άσθητο για πάντα τό ιερόν φως του Μαρμαρινού Τύπου, πού πραγματοποιέσται στην έννοια των «ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ ΝΕΩΝ» άποτελεί τό πιο γλυκό μήνυμα τής Μητέρας Πατρίδας στα ξενητεμένα παιδιά τής

ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ ΝΑΥΤΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΕΝΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ ΤΟΥ ΜΑΡΜΑΡΑ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 26 Δεκεμβρίου (του τακτικού συνεοάτου μας). - Η «Γενή Ίστομποϋλ» πληροφορεται από την Άγκυρα ότι τό Υπουργείον τής Έθνικής Άμύνης τής Τουρκίας συνέστησε νέαν Ναυτικήν Διοίκησιν υπό τό όνομα Διοικήσις των Στενωών και τής Προποντιδος, διώρισε δέ διοικητήν αυτής τέν επιτελήρχην του Ναυτικού ναύαρχον Ριδβάν Κοράλ. Αποδίδεται μεγάλη σημασία στη νέα διοίκησιν, φαίνεται δέ ότι σχετίζεται με την ναυτικήν διοίκησιν, ή όποιαν θα τεθη υπό τάς διαταγάς του ναύαρχου Μασουμπάντεν, διοικητού των ναυτικών δυνάμεων του ΝΑΤΟ στη Μεσόγειο

ΕΚΛΟΓΗ ΝΕΑΣ ΕΚΚΛ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ Ι.Ν. ΑΓ.ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΑΚΟΜΑΣ

ΤΑΚΟΜΑ, Δεκέμβριος - Στις 14 Δεκεμβρίου ή Εκκλησιαστική Επιτροπή του Αγίου Νικολάου άποτελούμενη από τους κ. κ. Αντών. Άνω όπουλον Πρόεδρον. Άθ. Τσαρούχαν, Αντιπρόεδρον, Χαρ. Βασιλείου Ταμίαν, Εύάγ. Εύαγγέλου Γραμματέα, και Ί. Νίτσαν, Σπ. Καλύβα, Σίμων Μπουλντήν, Ζαχ. Ίωάννου και Φώτ. Σαραντινόν Συμβούλους, καλώς και τιμώς διαχειρισμένη δια τό έκκλησιαστικά ζητήματα επί τριετιαν, γενομένης συνεδριάσεως προς άνάδειξιν νέας Επιτροπής, εξέλεγσαν με ψηφοφορία οι έξης: Πρόεδρος Μιχαήλ Χάλας, Αντιπρόεδρος Πασχάλης Γ. Φουντουκάκης, Ταμίαν Αδουσοσ Χουρμούζης, Γραμματέυς Εύάγ. Εύαγγέλου, και Σύμβουλοι Νίκος Κ. Μαρτινόπουλος, Γεώργ. Β. Φουντουκάκης, Σπ. Καλύβας, Βασίλ. Ρωμαίος και Άθ. Τσαρούχας. Η συνεδρίασις απέφασισε όπως ή όρκωμοσία τής νέας Επιτροπής γίνη την 4ην Ιανουαρίου 1953, δτε και ή παλαιά Επιτροπή θα παραδώσεται τριβλια και τό Ταμείον, συμποσοϋμενον σέ 8.000 δολλ. Εύχαριστήσαντες δλοι την παλαιάν Επιτροπήν, ευχήθησαν όπως ή νέα φανή άντάξια αυτής. Η. Δ. ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την πρώτη σελίδα. πάλι, παύσαν τινς γυναίκες τους, τισ θυγατέρες τους και τ' άγόρια τους και έκκλησιάζονταν νωρίς νωρίς, από τόν δροθρο.

Μά, σε καλό τους, τί είχαν πάθει εκείνη τή φορά οι θαλασσινοί μας; Έξόν από την ώρα που ήρθαν κ' έτρεξαν ν' άνάψουν ένα κερί στον προστάτη τους, τισ δυό άλλες Κυριακές τους έχασε ή εκκλησιά! Αρχόντι τής θάλασσας ναί ναύτες και λαστρόμοι δέν ξαναπάτησαν εκεί και ούτε πού συνώδευαν τους δικούς τους σ' έσπερινό ειτε σε λειτουργία. Ξεκινοϋσαν άργά τα πρωινά τής Κυριακής, και Ισα, ντογροϋ, στο μεγάλο τό καζίνο.

Έκειδιά, κατάνακρα στην ξανθή άμμο, στρώνονταν σις καρέκλες γύρω, πλήθος: πλούσιοι και φτωχοί, νέοι και μεσόκοποι, καρβοκώρηδες και τσοϋρμα - δλοι ένα, έραστές τής θάλασσας και σκλάβοι. Και άργά, σκυφτά, σιωπηλά, ξεμοναχιασμένοι στον έαυτό τους, έπιναν τόν πικρό τους τόν καφέ, ρουφούσαν ποτε ποτε τόν ναργιλέ τους κ' έπαιζαν άτονα τό κομπολόι, στα δάχτυλά τους. Άργοί, άμίλητοι, μαχμουρλήδες, σκούντοϋφλοι, σαν από άγριο ξενύχτι.

Και μη δέν ήταν ξενύχτες, οι δόλιοι; Αυτός δά ήταν και ό λόγος πού είχαν έχασει τό Θεό τους: Στο μεγάλο καζίνο του νησιού ειχε έρθει, από την Πάναρμο, κάποια Ίταλίδα - πριμαντόνα, λείε, τής κακιές ώρας. Φωνή, όση έχει και ό... κολιός! Μά ειχε άλλες χάρες ή Λουίζα: Νταρντόνα, τρυφερή, όγκος με πλούσια στήθη, τής παρακμής, με χοντρά μεριά, μά με σφιχτό τ' άλλο τής κορμιά, ή λεγόμενη, όταν αίσθανόταν να πνίγεται στο λάρυγγά της ή βραχιά φωνή της, ή βασανισμένη από τό άλκοόλ και τόν καπνό, έκοβε άπότομα τόν παμπάλαιο σκοπό. Και, παλαμίζοντας τους γλουτούς, ξεγυμνωμένη, έδινε μιά και όπι άνέβριανε σ' ένα τραπέζι, όπου σείόταν τώρα και λυγιόταν, τάχα πώς έχόρευε... κλασικούς ρυθμούς, μά ώστόσο μόνο τόν πόθο ξάναφε ώμά και ξυπνούσε κρυφα τή λαγνεία των άντρών μας:

— Άμάν, φρεγάδα μου, έσύ!

Και - δός του τα πιοτά και τα κεράσματα και τα σπασίματα: καπμοί και καπνοί και πόθοι, θρούφαλα δλα, χύμα...

Ό ξευπνος, πού ειχε τό καζίνο, έκανε τώρα χρυσές δουλειές. Ειχε στήσει και ρουλέτα, παίζαν και χαρτιά, όπου οι άτλοϊκοί άκόνιζαν την τύχη τους. Μά έφευγαν με τό χάραμα δλοι χαμένοι. Χαμένοι και μεθυσμένοι και τσακισμένοι από τό ξεφάντωμά τους, σέρνονταν, τρικλίζοντας στα σοκάκια.

Δυό και τρεις φορές τή βδομάδα γινόταν αυτό. Και λοιπόν, με τό ξενύχτι, προπάντων εκείνο πού από τό βράδι του Σαββάτου κρατούσε ως στην αύγή τής Κυριακής - πού καιρός και σκέψη και διάθεση να πάνε τό πρωί στην εκκλησιά!

Καταπώς έκαναν, οι εύλογημένοι, ούτε τα Χριστούγεννα δέ θα τους έβλεπαν εκεί.

— Δαιμόνιο πείραξη! λέγαν οι γριές στη γειτονιά. — Αύτή, ή ξετσιώπητ τά φταίει! σκανταλίζονταν οι καλοκυράδες.

Και οι κοπέλλες του νησιού προσπαθοϋσαν να πνίξουν τα χάχανά τους, κοκκινίζοντας τάχα για δσα άκουαν για την ξένη. Μά ξέραν τα καθέκαστα, αυτές, και κάποιες τους ζηλεύαν τή Λουίζα.

Μά, φυσικά, ποιος να τολμήσει παρατήρησι ή παράπονο ή συμβουλή σε δαύτους! Στο κάτω κάτω, τό κέφι τους έκάναν οι λεβέντες. Δέν ήταν σε δλα τα άλλα έν τάξει με τό σπιτικό τους; Τους άξιζε, λοιπόν, να διασκεδάσουν και λίγο - να ξεχάσουν τή στυφή γεύση τής θάλασσας...

Οί «παραστρατημένοι»

Όστόσο, ό παπάς του Πασαλιμανιοϋ, ό Άρκάδιος - καλή του ώρα! - άγαναχτούσε δίκαια γι' αυτό τό λοξοδρόμια των ναυτικών από τόν οίκον του Κυρίου στο καταγώγιό τής άμαρτίας, έτσι έλεγε. Τό θε' ορούσε προσβολή στο Θεό, έπιτέλους!

Τους ειχε στην αρχή ύποδειξει τό χρέος τους, τους ειχε παρακαλέσει - δέ βαρύνεσαι! Μά πού θα έφτανε πιά αυτό τό κακό; Θα έκανε Χριστούγεννα μόνος του, με τα παιδιά και τισ γριές του τόπου; - οι γυναίκες ειχαν την εύθύνη των σπιτιών τους τέτοιες χρονιάρες μέρες. Και τί, αδερφέ, άλειτούρηγοι θα μέναν αυτόν τό χρόνο οι άνθρωποι; Ύστερα ήταν και τό ζήτημα τής εκκλησιάζ: τα έξοδα, ή άνακαινισή της, ό στολισμός της - πώς θ' άντικρύζονταν δλα τούτα, δίχως των χριστιανών τόν όβολό; Και πώς θα τόν έδιναν αυτόν οι ναυτικοί μας, ένόσω δέν πατοϋσαν στον Άγιο Νικόλαο;

Ύπληρχε, βέβαια, ένας τρόπος να τους συνεφέρουν Ίσως: Νά έδιωχον τή βρωμο - Ίταλίδα. Μά αυτό δέν ήταν εύκολο: Ό Τούρκος έφορος του νησιού - έλεγαν - τή δεχότανε συχνά, νύχτα, στο σπίτι του. Και ύστερα, ό Όμέρ μπέης ειχε δοσοληψίες - έλεγαν - έπαιρνε ποσοστά από τα κέρδη του καζίνο...

Τά σκεφτόταν, λοιπόν, τα ξανασκεφτόταν αυτό ο πάτερ Άρκάδιος - ή καρδιά του ήταν περιλυπη γι' την πρωτόφαντη τούτη κατάσταση. Μά στο τέλος, έξηπνος όπως ήταν, έκανε τό σχέδιό του.

Ύηρθε ή παράλλη Κυριακή - κ' έτυχε παραμονή των Χριστούγεννων.

Με τόν ήχο του σήμαντρου, κάτω από τα παράθυρά μας, οι μαννάδες μας έϋπνησαν έμάς, τα παιδιά του σχολειού. Έτοιμασθήκαμε γοργά, πνιγοντας τα ρίγη μας, και σφιχτοκουμπωμένα, κουκουλωμένα, κρατώντας φαναράκια για να περάσουμε τους νυχτωμένους άκόμα δρόμους, έφτάσαμε στην εκκλησιά, ένδω σήμαινε δυνατά ή καμπάνα. Ήμισταν 5 - 6 παιδιά, πού διακονούσαμε ταχτικά στο Ίερό, φορώντας άσπρα άμφια - «παπαδάκια» με έλεγαν.

Άραιό τό εκκλησιασμα, γέροι σχεδόν δλοι και γριούδες, μαζί με τα έγγόνια τους, πού τά φέραν για να τα κοιωνήσουν.

Ό πάτερ Άρκάδιος έβαλε «Εύλογητός». Άναψαν τόν πρώτο πολυέλαιο, έλαμψε ή εκκλησιά, τό φως έλαρwane τό κρύο τής αύγης. Κ' έγώ - θυμολομαι - διάβαζα κατανυχτικά τόν Έξάψαλμο.

Έτσι άρχισε ή άκολουθία του Όρθρου, ένδ ο κύρ Τζαννης - Θεός σωθρός! τον! - με τή γλυκειά του τή φωνή, άσπρη κρατημένη στο βυζαντινό μέλος, έψελγε τισ καταβασίες: «Χριστός γεννάται, δοξάσατε!... Άσμεν τώ Κυρίω πάσα ή γή...», δλο ύποβλητικό μυστήριο και θρησκευτικό ένθουσιασμό.

Σιγά και έπίσημα άκούσαμε και τα έθωνά. Ό ήλιος ειχε σκάσει τώρα, παράξενος άνθος χρυσοϋ, γεμίζοντας την εκκλησιά ρόδινοϋς άχνούς, άνάμεσα σε γαλανά σύννεφα από θυμιάμα.

Μά δέ συνεχίστηκε ή λειτουργία. Πριν από τους άίνους τής Δοξολογίας, ό πάτερ Άρκάδιος, προβαίνοντας στην Ώραία Πύλη, σύστησε στοϋς πιστοϋς να περιμένουν λίγο - «ξεκουραστήτε στα στασιδια!» τους ειπε.

Ό μακαρίτης ό Τζαννης και ό άριστερός ψάλτης τόν έβλεπαν χαμογελαστά - ήξεραν, βέβαια,

αυτοί τό σχέδιό του. Ύστερα ό παπάς γύρισε προς έμάς τα έξι παιδιά. Μας πρόσταξε να πάρουμε τό σταυρό και τα έξαπτέρυγα και να βγοϋμε έξω στο νάρθηκα.

Ξεκινήσαμε έτσι, μπρός έμεις, με τα Ιερατικά μας, κρατώντας ψηλά τα έξαπτέρυγα. Από πίσω, έπιβλητικός, πελώριος, χρυσολάμποντας με τα άμφιά του, έρχόταν ό πάτερ Άρκάδιος, κρατώντας στο στήθος του τό Εύαγγέλιο.

— Και τώρα προχωρήστε για τό καζίνο μας ειπε. Άκολουθήσαμε παραξενεμένα τό συντομώτερο δρόμο, εξαπιάζοντας στο πέραςμό μας από τα λιθόστρωτα τους χωριανούς, τισ κυράδες, πού σκύβαν από τα παράθυρα και βγαίναν στα χαγιατίνα, γεμάτες άπορία να μας ρωτήσουν:

— Για πού τό βόλατε, καλέ; Μά πού, έμεις, να τολμήσουμε ν' άποκριθοϋμε λέξη! Αίσθανόμασταν καρφωμένα στην πλάτη μας τα βλέμματα του παπά.

Όσοπο στρέψαμε τό στενό και - να μας, άντίκρυ στο καζίνο.

Πλήθος, πάλι, οι ξενουχτημένοι θαλασσινοί κάθονταν άργοί, ράθυμοι και ώκνευαν στον πρωινό ήλιο.

Μά όταν μας άντίκρυσαν να ξεπροβέλλουμε μπρός τους, αναδειότηκαν μονομιάς, αναταράχτηκαν. Ένας ψίθυρος πέρασε άνάμεσά τους συρτός. Και άμέσως, δλοι μαζί, βιάστηκαν ν' άνασηκωθοϋν, κοιτάζοντάς μας μ' έκπληχτο βλέμμα.

«Τί τρέχει, τάχατες; Λιτανεία γίνεται, για κηδεία θα περάσουν;...» άναρωτιόταν ό καθένας τους.

— Σταθήτει μας ειπε έμάς με τή βροντερή του τή φωνή ό παπά Άρκάδιος. Και γυρνώντας στοϋς ναυτικούς - πού τά ειχαν χάσει όλότελα - τους έξήγησε με ύφος ήσυχο, μά άύστηρο:

— Τί να γίνη, λεβέντες μου; Άφοϋ δέν έρχεστε έοείς στην εκκλησιά, αναγκάζεται ό Θεός να έρθη σε λόγου σας! Έδανά, λοιπόν, θα λειτουργήσω!

Αυτά λέγοντας, άνιξε τό Εύαγγέλιο. Και ήταν έτοιμος ν' άνάγνωση: «Έκ του κατά Ματθαίου...», όταν ό καπετάν Χαράλαμπος - πρώτος καρβοκώρης του νησιού, μαζί και τούτος με τους άλλους - έκανε δυό βήματα προς τό μέρος του και στάθηκε, ντροπαλά γέρνοντας τό κεφάλι:

— Στάσου, παπά μου! ειπε παρακλητικά: Είμαστε γαϊδάροι δλοι μας έδωνά - μά συμπάθησε μας! Προχώρα μπρός με τα παιδιά κ' έμεις ακολουθώμε...

Ήταν λόγια συντριβής, και μιά συγκίνησι τους έκλόνησε δλους.

— Δός Σοι ό Θεός! ειπε ήσυχασμένος, κλεινοντας τό Εύαγγέλιο, ό πάτερ Άρκάδιος; Έμπρός, παιδιά, Ισα στην εκκλησιά μας!

Ξεκινήσαμε πάλι - ψηλά ό σταυρός και τα έξαπτέρυγα να λάμπουνε στόν ήλιο. Και από κοντά έρχόταν γελαστός, γεμτός μεγαλειό, ό καλός μας ό πάτερ Άρκάδιος, σέρνοντας πίσωθε του τους παραστρατημένους μας, σκλάβους τώρα στη χάρη του Κυρίου...

Ποτε πριν στο Πασαλιμάνι δέν ειχαμε γιορτάσει τόσο λαμπρά τα Χριστούγεννα, όσο τό χρόνο εκείνο!

Άπό τή νύχτα άκόμα ειχαν ξεσηκωθή δλοι για την εκκλησιά. Και πρώτοι ή ναυτικοί μας - καρβοκώρηδες και τσοϋρμα, πλούσιοι και φτωχοί - με τισ φαμίλιες τους μαζί, ντυμένοι τα καλά τους δλοι, διαβαίναν τό λιθόστρωτο γοργά.

Για να προλάβουνε τόν Όρθρο. Κ. ΛΕΑΡΧΟΣ ΣΤ. ΜΙΜΙΚΟΣ